

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.2.2025
COM(2025) 81 final

2025/0045 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760
vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig
aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2025) 80 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Allmän bakgrund och syfte

I sin rapport om EU:s framtida konkurrenskraft betonade Mario Draghi att Europa måste skapa ett regelverk som främjar konkurrenskraft och resiliens, och uppmärksammade den börda och de efterlevnadskostnader som uppstår till följd av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (CSRD) och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (CSDDD)¹. I Budapestförklaringen om den nya given för den europeiska konkurrenskraften efterlyste EU:s stats- och regeringschefer ”en förenklingsrevolution som säkerställer ett tydligt, enkelt och smart regelverk för företag och drastiskt minskar bördor kopplade till administration, regler och rapportering, särskilt för små och medelstora företag”². De uppmanade kommissionen att lägga fram konkreta förslag om att minska rapporteringskraven med minst 25 % under första halvåret 2025.

I meddelandet om konkurrenskraftskompassen för EU bekräftade kommissionen att den skulle föreslå ett första övergripande förenklingspaket med långtgående förenklingar av rapportering om hållbar finansiering, tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet samt taxonomi³. I meddelandet *Ett enklare och snabbare Europa: Meddelande om genomförande och förenkling* lade kommissionen fram en genomförande- och förenklingsagenda som leder till snabba och synliga förbättringar för människor och företag i praktiken, vilket kräver mer än en stegvis strategi och visar på behovet av djärva och samordnade åtgärder för att rationalisera och förenkla EU:s, medlemsstaternas och regionala regler⁴.

CSRD trädde i kraft den 5 januari 2023⁵. Direktivet stärkte och moderniserade kraven på företagens hållbarhetsrapportering genom ändringar av redovisningsdirektivet, insynsdirektivet, revisionsdirektivet och revisionsförordningen⁶. CSRD är ett viktigt inslag i den europeiska gröna given och i handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt⁷. Det syftar till att säkerställa att investerare har den information de behöver för att förstå och hantera de risker som investeringsobjekt exponeras för på grund av klimatförändringarna och andra hållbarhetsfrågor. Det syftar även till att säkerställa att investerare och andra berörda parter har den information de behöver om företagens påverkan på människor och miljö. På så

¹ *The future of European competitiveness*, september 2024.

² Budapestförklaringen om den nya given för den europeiska konkurrenskraften, 8 november 2024.

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén (COM(2025) 30 final): *En konkurrenskraftskompass för EU*.

⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén (COM(2025) 47 final): *Ett enklare och snabbare Europa: Meddelande om genomförande och förenkling*.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 (direktivet om företagens hållbarhetsrapportering).

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 (redovisningsdirektivet). Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 (insynsdirektivet). Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 (revisionsdirektivet). Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014 av den 16 april 2014 (revisionsförordningen).

⁷ Meddelande från kommissionen, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final). Meddelande från kommissionen, *Handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt* (COM(2018) 97 final).

vis bidrar direktivet till finansiell stabilitet och miljöintegritet. Detta är en nödvändig förutsättning för att flödet av finansiella resurser ska gå till företag som eftersträvar hållbarhetsmål, och ökar samtidigt ansvarsskyldigheten och transparensen gentemot alla berörda parter när det gäller företagens hållbarhetsresultat.

CSDDD trädde i kraft den 25 juli 2024⁸. Dess syfte är att säkerställa att företag som är verksamma på EU:s inre marknad bidrar till EU:s bredare ambition att ställa om till en hållbar och klimatneutral ekonomi genom att inrätta adekvata system för företagsstyrning och riskhantering samt vidta lämpliga åtgärder för att identifiera och hantera negativa effekter för de mänskliga rättigheterna och miljön i sin egen och sina dotterföretags verksamhet och i sina globala värdekedjor. Ett annat syfte är att säkerställa att företag antar och genomför en omställningsplan för begränsning av klimatförändringar.

CSRD och CSDDD genomförs nu i en ny och svår situation. Rysslands anfallskrig mot Ukraina har drivit upp energipriserna för företagen i EU. De handelspolitiska spänningarna ökar samtidigt som det geopolitiska landskapet fortsätter att förändras. Vissa andra större jurisdiktioner har valt en annan strategi när det gäller reglering av företags hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet, vilket väcker frågor om den inverkan dessa direktiv har på konkurrenssituationen för företagen i EU. Unionens förmåga att värna och skydda sina värden beror bland annat på ekonomins förmåga att anpassa sig och konkurrera i ett instabilt och ibland fientligt geopolitiskt sammanhang.

Detta förslag innehåller därför bestämmelser för att förenkla och rationalisera regelverket i syfte att minska den börda för företag som följer av CSRD och CSDDD, men utan att undergräva dessa rättsakters syften, samt att säkerställa ett mer kostnadseffektivt sätt att förverkliga den europeiska gröna given övergripande ambition om en grön och rättvis omställning.

Förslaget innebär förenkling och flexibilitet i flera viktiga avseenden, vilket kan uppmuntra företag att frivilligt tillämpa hållbarhets- och taxonomirapportering i större omfattning. Företag med en stark hållbarhetsprofil kan dra nytta av att detta utmärker dem och är en faktor som potentiellt kan ge dem fördelar när det gäller att locka investeringar. För företag som är under omställning kan frivillig rapportering vara en fördel, eftersom det innebär att de själva kan bestämma hur de vill informera om sina omställningsstrategier utan press i form av obligatoriska upplysningskrav, samtidigt som det kan locka investeringar.

Parallellt med detta förslag lägger kommissionen även fram ett separat lagstiftningsförslag för att senarelägga ikraftträdandet av CSDDD och vissa bestämmelser i CSRD.

Bakgrund och syfte med detta förslag när det gäller specifikt CSRD

CSRD tillämpas för närvarande på stora företag, små och medelstora företag vars värdepapper är noterade på reglerade marknader i EU, moderföretag i stora koncerner samt emittenter som tillhör dessa kategorier av företag. De rapporteringskrav som införts genom CSRD börjar tillämpas etappvis för olika kategorier av företag. Under den första etappen måste stora företag av allmänt intresse med över 500 anställda börja rapportera år 2025 om räkenskapsåret

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 (direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet).

2024⁹. Under den andra etappen måste övriga stora företag rapportera år 2026 om räkenskapsåret 2025¹⁰. Under den tredje etappen måste små och medelstora företag vars värdepapper är noterade på reglerade marknader i EU rapportera år 2027 om räkenskapsåret 2026, men de har möjlighet att välja att inte rapportera när det gäller räkenskapsåren 2026 och 2027¹¹. Under den fjärde etappen måste vissa tredjelandsföretag med verksamhet inom unionens territorium som överstiger vissa tröskelvärden rapportera år 2029 om räkenskapsåret 2028¹².

Enligt CSRD måste de företag som omfattas av kraven rapportera hållbarhetsinformation i enlighet med obligatoriska europeiska standarder för hållbarhetsrapportering (ESRS), och kommissionen måste anta sådana standarder genom delegerade akter. I juli 2023 antog kommissionen en första uppsättning ESRS som är sektorsövergripande, vilket innebär att de ska tillämpas av alla företag som omfattas av kraven oberoende av vilken ekonomisk sektor de bedriver verksamhet inom.¹³ Enligt CSRD måste kommissionen även anta sektorspecifika rapporteringsstandarder, och en första uppsättning sådana standarder kommer att antas senast i juni 2026. Börsnoterade små och medelstora företag får enligt CSRD rapportera i enlighet med en separat, mindre betungande och proportionerlig uppsättning standarder i stället för den fullständiga uppsättningen ESRS.

På kommissionens begäran har Efrag inkommit med en standard för hållbarhetsrapportering som kan användas frivilligt av små och medelstora företag som inte omfattas av rapporteringskraven (den frivilliga rapporteringsstandarden)¹⁴. Den frivilliga rapporteringsstandarden syftar till att erbjuda små och medelstora företag ett enkelt, allmänt erkänt verktyg som de kan använda för att lämna hållbarhetsinformation till banker, stora företag och andra berörda parter som kan komma att begära sådan information.

Andra viktiga aspekter av CSRD är bestämmelserna om kvalitetsgranskning och om rapportering av information om värdekedjan. Företag måste offentliggöra sin hållbarhetsinformation tillsammans med ett uttalande från en lagstadgad revisor eller, om medlemsstaten tillåter det, en oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster. Det nuvarande kravet rör begränsad säkerhet, och CSRD föreskriver att det i framtiden skulle

⁹ Liksom företag av allmänt intresse som är moderföretag i en stor koncern med över 500 anställda när det gäller hållbarhetsrapportering för koncernen. "Företag av allmänt intresse" definieras enligt artikel 2.1 i redovisningsdirektivet som företag som a) omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat och vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i EU, b) är kreditinstitut, c) är försäkringsföretag, eller d) är utsedda av medlemsstaterna till företag av allmänt intresse. "Stora företag" definieras enligt artikel 3.4 i redovisningsdirektivet som företag som på balansdagen överskrider gränsvärdena i åtminstone två av följande tre kriterier: a) Balansomslutning: 25 000 000 euro. b) Nettoomsättning: 50 000 000 euro. c) Genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret: 250.

¹⁰ Liksom övriga moderföretag i stora koncerner när det gäller hållbarhetsrapportering för koncernen.

¹¹ Små och icke-komplexa kreditinstitut och captivebolag för (åter)försäkring ingår också i den tredje etappen, men de får endast välja att använda den ytterligare möjligheten att inte rapportera under två år om de är börsnoterade små och medelstora företag.

¹² Enligt artikel 40a i redovisningsdirektivet, i dess lydelse enligt CSRD, måste ett företag som inte är etablerat i EU rapportera hållbarhetsinformation på koncernnivå om det a) genererar mer än 150 miljoner EUR i unionen och b) antingen har ett dotterföretag i EU som omfattas av de krav på hållbarhetsrapportering som införts genom CSRD eller har en filial i EU som genererar över 40 miljoner EUR. I sådana fall är det dotterföretaget eller filialen i EU som omfattas av den rättsliga skyldigheten att offentliggöra rapporten.

¹³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772 av den 31 juli 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU vad gäller standarder för hållbarhetsrapportering.

¹⁴ Efrag hette tidigare "European Financial Reporting Advisory Group", men det officiella namnet är numera bara Efrag. Det är ett oberoende, privat flerpartsorgan som till större delen finansieras av EU.

kunna bli ett krav på rimlig säkerhet på vissa villkor¹⁵. Enligt CSRD måste även kommissionen anta standarder för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering genom delegerade akter.

Enligt CSRD måste företag rapportera information om värdekedjan i den utsträckning som krävs för att förstå deras hållbarhetsrelaterade konsekvenser, risker och möjligheter. I CSRD fastställs ett "tak" för värdekedjan, vilket innebär att ESRS inte får innehålla rapporteringskrav som skulle kräva att företag erhåller information från små och medelstora företag i deras värdekedja som går utöver den information som ska lämnas enligt de proportionerliga standarderna för börsnoterade små och medelstora företag.

Det här förslaget syftar till att minska rapporteringsbördan och begränsa nedsippringen av skyldigheter till mindre företag. För det första syftar detta förslag till att förenkla regelverket och minska bördan på följande sätt:

- Antalet företag som omfattas av obligatoriska krav på hållbarhetsrapportering skulle minska med omkring 80 %, i och med att stora företag med upp till 1 000 anställda (dvs. vissa av företagen i andra etappen och vissa företag i första etappen) och börsnoterade små och medelstora företag (dvs. alla företag i tredje etappen) inte längre skulle omfattas av dem. Rapporteringskraven skulle enbart gälla stora företag med över 1 000 anställda (dvs. företag som har över 1 000 anställda och antingen en omsättning som överstiger 50 miljoner EUR eller en balansräkning som överstiger 25 miljoner EUR). Detta ändrade tröskelvärde skulle innebära att CSRD i högre grad överensstämmer med CSDDD¹⁶.
- När det gäller företag som inte omfattas av obligatoriska krav på hållbarhetsrapportering föreslår kommissionen en frivillig proportionerlig standard som skulle bygga på den frivilliga rapporteringsstandard som Efrag tagit fram. Enligt detta förslag skulle kommissionen anta denna frivilliga standard genom en delegerad akt. Kommissionen planerar att utfärda en rekommendation om frivillig hållbarhetsrapportering så snart som möjligt, på grundval av den frivilliga rapporteringsstandard som Efrag tagit fram, för att hantera efterfrågan på marknaden under tiden.
- Taket för värdekedjan skulle utvidgas och stärkas. Det skulle tillämpas direkt på det rapporterande företaget och inte enbart utgöra en gräns för vad ESRS får specificera. Detta skulle skydda alla företag med upp till 1 000 anställda i stället för att bara skydda små och medelstora företag, vilket för närvarande är fallet. Och taket skulle definieras i den frivilliga standard som kommissionen antar genom en delegerad akt,

¹⁵ Mängden arbete inom ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet är betydligt mindre än inom ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet. Slutsatsen av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med begränsad säkerhet ges vanligen i en negativ uttrycksform genom att det anges att inget har framkommit som tyder på att informationen om sakförhållandet innehåller någon väsentlig felaktighet. Slutsatsen av ett bestyrkandeuppdrag där uttalandet lämnas med rimlig säkerhet ges vanligtvis i en positiv uttrycksform och leder till ett uttalande om hur granskningsämnet ska bedömas gentemot tidigare fastställda kriterier.

¹⁶ I artikel 40a i redovisningsdirektivet skulle dessutom, av konsekvensskäl, det tröskelvärde för nettoomsättningen som innebär att ett företag som inte är etablerat i EU omfattas av rapporteringskraven på koncernnivå höjas från 150 miljoner EUR som genererats i unionen till 450 miljoner EUR. Av konsekvensskäl skulle även tröskelvärde för filialen i EU enligt artikel 40a höjas från 40 miljoner EUR till 50 miljoner EUR, och tröskelvärde för dotterföretaget i EU begränsas till stora företag enligt definitionen i redovisningsdirektivet. De centrala tröskelvärdena i CSDDD är 1 000 anställda och en omsättning på 450 miljoner EUR.

på grundval av den frivilliga rapporteringsstandard som tagits fram av Efrag. Detta skulle minska nedsipprings effekterna väsentligt.

- För att undvika en ökning av antalet fastställda datapunkter som företag bör rapportera skulle det inte finnas några sektorsspecifika rapporteringsstandarder.
- Möjligheten att gå över från ett krav på begränsad säkerhet till ett krav på rimlig säkerhet skulle undanröjas. Det skulle klargöra att de företag som omfattas av kraven inte kommer att drabbas av framtida kostnadsökningar för kvalitetsgranskning.
- Kravet på att kommissionen ska anta standarder för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering senast 2026 byts ut mot särskilda riktlinjer för kvalitetsgranskning som kommissionen ska utfärda senast 2026. Detta kommer att göra det möjligt för kommissionen att snabbare hantera nya problem på området för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering som kan ge upphov till onödiga bördor för företag som omfattas av rapporteringskraven.
- Genom förslaget införs en möjlighet till frivillig tillämpning som innebär att stora företag som har över 1 000 anställda och en nettoomsättning som inte överstiger 450 miljoner EUR och som hävdar att deras verksamheter är helt eller delvis förenliga med EU-taxonomin ska offentliggöra sin omsättning och kapitalutgiftsindikatorer och kan välja att offentliggöra driftsutgiftsindikatorer. Möjligheten till frivillig tillämpning kommer att helt undanröja kostnaden för att efterleva reglerna om taxonomirapportering när det gäller stora företag med över 1 000 anställda i genomsnitt och en nettoomsättning som inte överstiger 450 miljoner EUR och som inte hävdar att deras verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som ska anses vara miljömässigt hållbara enligt taxonomiförordningen. Dessutom skapar detta förslag mer flexibilitet genom att göra det möjligt för dessa företag att rapportera om verksamheter som uppfyller vissa av de tekniska granskningskriterierna i taxonomin, men inte alla av dem. Sådan rapportering om partiell förenlighet kan främja en gradvis miljöomställning av verksamheter över tid, i linje med målet om att öka omställningsfinansieringen.

För det andra planerar kommissionen att anta en delegerad akt för att se över den första uppsättningen av ESRS. För att snabbt kunna förenkla och rationalisera ESRS, och skapa tydlighet och rättssäkerhet för företagen, strävar kommissionen efter att anta den delegerade akt som krävs så snart som möjligt och senast sex månader efter ikraftträdandet av detta förslag. Översynen av den delegerade akten kommer att minska antalet obligatoriska ESRS-datapunkter avsevärt genom att i) avlägsna de som anses minst viktiga för allmän hållbarhetsrapportering, ii) prioritera kvantitativa datapunkter framför beskrivande text och iii) i högre grad skilja mellan obligatoriska och frivilliga datapunkter, utan att undergräva kompatibiliteten med globala rapporteringsstandarder och utan att påverka väsentlighetsbedömningen av varje företag. Översynen kommer att klargöra bestämmelser som bedöms vara otydliga. Den kommer att förbättra överensstämmelsen med annan EU-lagstiftning. Genom översynen kommer instruktionerna om hur väsentlighetsprincipen ska tillämpas förtydligas i syfte att säkerställa att företag endast rapporterar väsentlig information och minska risken för att leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster av misstag uppmanar företag att rapportera information som inte är nödvändig eller att avsätta alltför stora resurser till väsentlighetsbedömningen. Den kommer att förenkla standardernas struktur och hur de presenteras. Den kommer att ytterligare förbättra den redan mycket högra graden av kompatibilitet med globala standarder för hållbarhetsrapportering. I och med översynen görs även andra eventuella ändringar som kan anses nödvändiga mot bakgrund av de första erfarenheterna av att tillämpa ESRS.

För det tredje innebär det separata förslag som kommissionen lägger fram samtidigt som detta förslag att tillämpningsdatumet för rapporteringskraven i den andra etappen (stora företag som inte är företag av allmänt intresse och som har över 500 anställda samt företag med färre än 500 anställda¹⁷) och den tredje etappen (börsnoterade små och medelstora företag, små och icke-komplexa finansinstitut samt captivebolag för (åter)försäkring) senareläggs med två år. Målet med senareläggningen är att undvika en situation som innebär att vissa företag måste rapportera om räkenskapsåret 2025 (andra etappen) eller 2026 (tredje etappen) och därefter befrias från det kravet. En sådan situation skulle innebära att företagen i fråga ådrar sig onödiga kostnader.

Kommissionen uppmanar medlagstiftarna att snabbt enas om detta senareläggande, i synnerhet för att skapa tillräcklig rättslig klarhet för företag i den andra etappen som för närvarande måste rapportera för första gången under 2026 för räkenskapsåret 2025.

Bakgrund och syfte med detta förslag när det gäller specifikt CSDDD

Enligt gällande regler bör medlemsstaterna införliva CSDDD senast den 26 juli 2026. Enligt planen ska direktivet börja tillämpas i tre etapper: från och med juli 2027 skulle reglerna börja tillämpas på endast de största företagen i EU, dvs. företag som har över 5 000 anställda och rapporterar en (global) nettoomsättning på mer än 1,5 miljarder EUR samt på tredjelandsföretag som genererar en nettoomsättning på över 1,5 miljarder EUR i EU. Inom ramen för den andra etappen skulle företag i EU med över 3 000 anställda och en nettoomsättning på över 900 miljoner EUR samt tredjelandsföretag som genererar en sådan nettoomsättning i EU behöva efterleva det nya regelverket från och med juli 2028. Slutligen skulle alla andra företag som omfattas av det allmänna tillämpningsområdet vara skyldiga att börja tillämpa (de nationella regler som införlivar) direktivet i juli 2029. Från och med det datumet beräknas CSDDD omfatta omkring 6 000 stora företag i EU och runt 900 tredjelandsföretag. Det personliga tillämpningsområdet och etappvisa genomförande tar hänsyn till att företag av olika storlek har olika mycket kapacitet att tillämpa det nya obligatoriska regelverket och utgör således viktiga inslag för att säkerställa ett proportionellt upplägg.

När det gäller stora företag utgår direktivet från en riskbaserad metod som innebär att dessa företag kan prioritera att först åtgärda de mest sannolika och allvarligaste negativa effekterna. Enligt direktivet ska företaget även vidta ”lämpliga åtgärder” som företaget rimligen har tillgång till, med beaktande av omständigheterna i det specifika fallet.

Direktivet möjliggör även kostnadsdelning genom gemensamma branschinitiativ och flerpartsinitiativ.

För att förhindra att efterlevnadsbördan övervältras på affärspartner som är små och medelstora företag kräver direktivet att stora företag som omfattas av tillämpningsområdet använder ansvarsfulla avtalsklausuler, investeringar, stöd och förbättrade inköpsmetoder.

Trots dessa inslag anses direktivet medföra en betydande regelbörda, i synnerhet om värdekedjorna är mycket komplexa och omfattande, och näringslivsorganisationer har därför efterlyst ytterligare förenklingar och bördeminskningar, bland annat för små och medelstora företag som fortfarande sägs kunna drabbas av icke önskvärda nedsippingseffekter.

¹⁷Liksom företag som inte är företag av allmänt intresse men som är moderföretag i en stor koncern med över 500 anställda och företag som är moderföretag i en stor koncern med färre än 500 anställda.

Näringslivsorganisationer har dessutom pekat på osäkerhetsfaktorer som eventuellt kan leda till ökade risker knutna till civilrättsligt ansvar.

Även om det redan finns flera mekanismer i CSDDD som ska säkerställa proportionalitet och att berörda företag gynnas av det stärkta anseende och den ökade resiliens som följer av en mer hållbar förvaltning av värdekedjan är syftet med detta förslag – som även beaktar återkopplingen från företag – att förtydliga och förenkla regelverket och redan på kort sikt minska bördan för företag, till exempel den som följer av engångskostnader och återkommande kostnader för regelefterlevnad. Särskilt följande ändringar införs för att uppnå detta:

- Skyldigheterna vad gäller indirekta affärspartner i verksamhetskedjan anpassas till fall av kringgående eller när det finns information som pekar på sannolika eller faktiska negativa effekter.
- Längre intervaller för den regelbundna övervakningen.
- Samarbetet med berörda parter förtydligas och blir mer riktat.

Det finns även andra inslag i förslaget som syftar till att förtydliga rättsläget och säkerställa lika villkor inom EU, vilket bidrar till bördeminskning och en starkare internationell konkurrenskraft.

Parallellt med detta förslag har kommissionen även antagit ett förslag som senarelägger tidsfristen för införlivande med ett år och slopar den första etappen i ikraftträdandet. Genom att den tidsfrist som anges i direktivet för kommissionens antagande av allmänna riktlinjer (artikel 19.3) tidigare läggs får de berörda företagen två år på sig att förbereda sig inför ikraftträdandet och kan därmed till fullo beakta riktlinjernas råd om bästa praxis.

• **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

Genom att avskaffa åtskillnaden mellan börsnoterade och onoterade företag är detta förslag förenligt med kapitalmarknadsunionens mål att göra reglerade marknader i EU mer attraktiva som finansieringskälla.

Rapporteringskraven i CSRD och ESRS syftar bland annat till att säkerställa att finansmarknadsaktörer, kreditinstitut och administratörer av referensvärden har tillgång till den hållbarhetsinformation från företag som de behöver för att uppfylla sina egna rapporteringsskyldigheter enligt förordningen om hållbarhetsupplysningar, kapitalkravsförordningen och referensvärdesförordningen. Företag som inte längre skulle omfattas av rapporteringskraven i CSRD skulle enligt detta förslag på frivillig basis ändå kunna lämna information till finansmarknadsaktörer, kreditinstitut och administratörer av referensvärden. De kan i lämpliga fall göra detta med hjälp av de standarder för frivillig rapportering som kommissionen enligt detta förslag skulle anta genom delegerade akter.

Enligt detta förslag måste företag ha över 1 000 anställda för att omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering. Eftersom gränsen på 1 000 anställda är ett av de viktigaste kriterierna för att fastställa vilka företag som omfattas av CSDDD leder förslaget till ökad samstämmighet mellan CSRD och CSDDD.

Enligt CSDDD är företag inte skyldiga att rapportera någon information som går utöver vad de redan är skyldiga att rapportera enligt CSRD, om de omfattas av båda direktiven. De

ändringar som föreslås innebär inte att företag som omfattas av CSDDD hamnar utanför CSRD:s tillämpningsområde. I detta avseende bibehålls alltså samstämmigheten mellan dessa två rättsakter.

Ökad samstämmighet med andra EU-rättsakter uppnås genom ändringar av den delegerade akten om ESRS i fall där ändringar av ESRS är det lämpligaste sättet att uppnå en sådan samstämmighet.

Direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

Enligt CSRD/ESRS ska rapporteringen om negativa effekter inte begränsas till direkta partner i värdekedjan. Samstämmigheten med CSRD bibehålls eftersom de föreslagna ändringarna av CSDDD, som i första hand begränsar kravet på tillbörlig aktsamhet till att gälla direkta partner i värdekedjan, kompletteras med krav på att företag som omfattas av tillämpningsområdet ska bedöma indirekta affärspartner om det finns trovärdig information som tyder på faktiska eller potentiella effekter på deras nivå. CSRD kompletterar CSDDD när det gäller rapportering av tillbörlig aktsamhet, och tillämpningsområdet för båda rättsakterna föreslås nu bli mer samstämmigt. Bestämmelsen om klimatomställningsplaner kommer att bli mer samstämmig med formuleringarna i CSRD och samtidigt fortsätta att komplettera CSRD genom det tydliga kravet på att en sådan plan ska antas.

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag är förenligt med EU:s politik för att öka konkurrenskraften, förenkla regelverket och minska bördan för företag utan att det inverkar på de politiska målen i CSRD och CSDDD. Detta gäller även målen med den gröna given eftersom konkurrenskraften på medellång till lång sikt är beroende av att företagen integrerar hållbarhetsaspekter i sin verksamhet i tillräcklig utsträckning.

När det gäller CSDDD skulle förslaget förenkla och rationalisera kraven på tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet för de berörda företagen och därigenom minska den administrativa bördan i enlighet med målen i konkurrenskraftskompassen, dvs. målen om en minskning på 25 % respektive 35 % (det sistnämnda för små och medelstora företag).

Genom att minska effekterna på affärspartner, som i många fall är små och medelstora företag eller små midcap-bolag, bidrar förslaget också till målet om att stödja små och medelstora företag och små midcap-bolag och att befria dem från onödiga bördor som kan inverka negativt på deras möjligheter att utvecklas och växa. Bestämmelser som ska omfattas av maximal harmonisering utvidgas till att även gälla grundläggande skyldigheter vad gäller tillbörlig aktsamhet, vilket främjar den inre marknaden genom att förebygga fragmentering till följd av olika nationella regler (nationell överreglering) samt säkerställer lika villkor i hela Europeiska unionen. Även om avskaffandet av de enhetliga reglerna om civilrättsligt ansvar minskar harmoniseringen, säkerställer det respekt för befintliga, nationella system för civilrättsligt ansvar – som de berörda företagen redan känner till – vilket ligger i linje med subsidiaritetsprincipen och förtydligar rättsläget vad gäller ansvarsrättsliga risker genom en ny typ av riskbaserade skyldigheter för företagen.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundas på artiklarna 50 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Artikel 50 i EUF-fördraget är den rättsliga grunden för att anta EU-åtgärder som syftar till att förverkliga etableringsfriheten på den inre marknaden inom bolagsrätten, och den anger att Europaparlamentet och rådet ska agera genom att utfärda direktiv. Artikel 50 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU samt en del av den rättsliga grunden för direktiv (EU) 2022/2464 och direktiv (EU) 2024/1760. Artikel 114 i EUF-fördraget är en allmän rättslig grund som ska säkerställa att den inre marknaden upprättas och fungerar, i detta fall den fria rörligheten för kapital och etableringsfriheten. Artikel 114 i EUF-fördraget utgör den rättsliga grunden för direktiv (EU) 2022/2464 och direktiv (EU) 2024/1760.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

Redovisningsdirektivet, i dess ändrade lydelse enligt CSRD, reglerar redan offentliggörandet av hållbarhetsinformation i EU. Gemensamma regler för hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av denna rapportering säkerställer lika villkor för företag som är etablerade i de olika medlemsstaterna. Betydande skillnader i kraven på hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning mellan medlemsstaterna skulle vara försvårande och orsaka extra kostnader för företag som är verksamma över gränserna och därmed vara till skada för den inre marknaden. Medlemsstaterna kan inte på egen hand ändra befintlig EU-lagstiftning för att minska bördan för företagen.

Direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

CSDDD säkerställer lika villkor inom hela EU genom att harmonisera reglerna om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet i ett läge där det finns skillnader mellan medlemsstaternas lagstiftning på detta område. Mot denna bakgrund kan målet om att förenkla och rationalisera kraven på tillbörlig aktsamhet och därmed förbundna bestämmelser om offentlig och privat efterlevnadskontroll inte uppnås av medlemsstaterna på egen hand. Det behöver därför vidtas åtgärder på EU-nivå.

• Proportionalitetsprincipen

Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

I detta förslag fastställs en enkel och proportionell ram för hållbarhetsrapportering som behandlar företag utifrån deras storlek:

- Stora företag med över 1 000 anställda (dvs. företag som har över 1 000 anställda och antingen en omsättning som överstiger 50 miljoner EUR eller en balansräkning som överstiger 25 miljoner EUR)¹⁸ omfattas av obligatoriska rapporteringskrav och måste rapportera i enlighet med hela uppsättningen ESRS, som i sin tur kommer att ses över och förenklas.

¹⁸ Samt moderföretag i koncerner med i genomsnitt över 1 000 anställda på koncernnivå när det gäller hållbarhetsrapportering för koncernen.

- Företag utanför tillämpningsområdet (företag med upp till 1 000 anställda) som inte omfattas av obligatoriska rapporteringskrav får använda den proportionella frivilliga standard som ska antas av kommissionen genom en delegerad akt och grundas på den frivilliga rapporteringsstandard som Efrag tagit fram. De skyddas dessutom genom ett ”tak” för värdekedjan mot alltför omfattande krav på information från större företag som omfattas av tillämpningsområdet.

Detta regelverk står mer i proportion mot målen med CSRD.

Direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

Med de föreslagna ändringarna blir CSDDD mer proportionellt eftersom de går ut på att förenkla och rationalisera företagens skyldigheter vad gäller tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet utan att undergräva målen med direktivet och EU:s regelverk på hållbarhetsområdet. Det bakomliggande syftet med detta förslag är just att göra direktivet mer proportionellt så att det blir effektivare i fråga om att uppnå målen, vilket har efterlysts av vissa berörda parter som menar att CSDDD – i sin nuvarande form – medför alltför stora bördor för företagen. Exempel på inslag i förslaget som är avsedda att göra direktivet mer proportionellt är att skyldigheterna vad gäller indirekta affärspartner i värdekedjan blir mer riktade, att intervallerna för den regelbundna övervakningen förlängs, att definitionen av berörda parter rationaliseras och att samarbetet i högre grad inriktas på relevanta berörda parter, samt att de etapper i förfarandet för tillbörlig aktsamhet som kräver samarbete med berörda parter begränsas.

• **Val av instrument**

Detta förslag utgörs av ett direktiv som ändrar bestämmelser i revisionsdirektivet, redovisningsdirektivet, direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (CSRD) och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (CSDDD). I dessa direktiv fastställs kompletterande skyldigheter avseende rapportering och beteende på hållbarhetsområdet, och ett omnibusdirektiv är det lämpligaste rättsliga instrumentet för att ändra sådana inbördes sammankopplade direktiv i syfte att uppnå det gemensamma målet om förenkling och bördeminskning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

CSDDD har ännu inte införlivats eller börjat tillämpas av företagen. CSRD har hunnit tillämpas av en första grupp företag där de flesta offentliggör sina första hållbarhetsförklaringar under första halvåret 2025. Det har därför inte varit möjligt att göra någon efterhandsutvärdering eller kontroll av ändamålsenligheten hos någon av rättsakterna.

• **Samråd med berörda parter**

Följande samråd har bidragit till att utforma innehållet i detta förslag:

- Europeiska kommissionens inbjudan att lämna synpunkter på förenklingen av rapporteringskraven under oktober–december 2023¹⁹.
- Europeiska kommissionens möten med företag och andra berörda parter i början av februari 2025.
- Kommissionen har också anordnat separata aktiviteter för berörda parter, bland annat två stora konferenser i hybridform om CSRD i maj och november 2024, med omkring 400 fysiska deltagare och fler än 3 000 deltagare online.
- Kommissionen har fått in ett mycket stort antal skrivelser och detaljerade analyser från alla typer av berörda parter (företag, investerare, banker, det civila samhället, icke-statliga organisationer, handelskammare och medlemsstaternas nationella förvaltningar).

Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

I Europeiska kommissionens inbjudan att lämna synpunkter på förenklingen av rapporteringskraven efterlystes bevis och synpunkter på bestämmelser som upplevs medföra en administrativ börda. Nästan 200 berörda parter svarade och efterlyste främst en förenkling av reglerna i samband med hållbarhetsrapportering, tillbörlig aktsamhet och EU-taxonomin.

Vid kommissionens möten med europeiska branschföreträdare, arbetsmarknadens parter och det civila samhället i början av februari 2025 – som i synnerhet inkluderade ett tvådagarsevenemang för berörda parter (en ”avstämning mot verkligheten”) där kommissionen fick återkoppling från tillämparna – uttryckte de sitt stöd för de övergripande målen i CSRD och CSDDD, men betonade behovet av förenkling och ett harmoniserat genomförande. Många näringslivsföreträdare menade att kraven på offentliggörande av hållbarhetsinformation i ESRS är för många och i vissa fall alltför komplicerade, och efterlyste en översyn av ESRS för att minska kravens antal och komplexitet. De rekommenderade att man skulle överväga att göra de europeiska standarderna ännu mer samstämmiga med internationella standarder samt begränsa rapporteringskraven för värdekedjan.

Vissa berörda parter har argumenterat för en minskning av CSRD:s tillämpningsområde för att befria börsnoterade små och medelstora företag, och även mindre storföretag, från kraven på hållbarhetsrapportering. En del av dem ansåg att förenklingen borde uppnås genom att mindre storföretag fortfarande ska omfattas av CSRD men få tillämpa proportionella rapporteringsstandarder i stället för den första uppsättningen ESRS. Små och medelstora företag pekade på att man måste åtgärda den nedsippringsseffekt som kraven på hållbarhetsrapportering leder till för sådana företag i värdekedjan och framhöll att mindre stränga rapporteringskrav för dem inte får undergrävas av mer omfattande begäranden om information längs leveranskedjan eller från finansinstitut.

Medan vissa berörda parter föreslog att man skulle göra ett uppehåll i tillämpningen av den befintliga lagstiftningen för att i stället fokusera på förenkling såg andra starka fördelar med att behålla reglerna och betonade vikten av rättssäkerhet och stabila regler för företagen samt av att upprätthålla målen i den europeiska gröna given och handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt. De menade också att man bör använda genomföranderiktlinjer för att

¹⁹ Mellan den 17 oktober och den 1 december 2023 fick kommissionen in synpunkter från 193 berörda parter om möjliga sätt att förenkla rapporteringskraven. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13990-Administrative-burden-rationalisation-of-reporting-requirements_sv.

förtydliga och förenkla vissa delar av regelverket för hållbarhetsrapportering, i stället för att göra omfattande ändringar av de befintliga reglerna. Företrädare för det civila samhället hävdade att progressiva företag inte bör behandlas sämre än andra. De framhöll att hållbarhetsinformation är något som efterfrågas av finansmarknader och slutinvesterare.

Många berörda parter menade att kvalitetsgranskningskraven skapar en situation där efterlevnaden går utöver vad som krävs eller är nödvändigt (*over-compliance*). I detta sammanhang efterlyste vissa berörda parter att kravet på bestyrkande med begränsad säkerhet skulle skjutas upp eller att kommissionen snabbt skulle anta riktlinjer för bestyrkande med begränsad säkerhet för att förtydliga kraven.

Många berörda parter inom näringslivet krävde att de sektorsspecifika standarderna för hållbarhetsrapportering antingen skulle skjutas upp ytterligare eller att kravet på sektorsspecifika standarder skulle strykas helt från CSRD. Företagen betonade vikten av att korrekt tillämpa och vänja sig vid rapportering enligt den första uppsättningen ESRS och menade att införandet av sektorsspecifika standarder för rapportering som går utöver den första uppsättningen ESRS skulle komplicera hållbarhetsrapporteringen ytterligare.

De berörda parterna efterfrågade även tydlig vägledning om bedömningen av dubbel väsentlighet inom ramen för ESRS. Många ansåg att krav och harmoniserade definitioner i olika rättsakter, såsom CSRD, CSDDD, taxonomin, förordningen om hållbarhetsupplysningar (SFDR) etc., bör bli mer samstämmiga.

Behovet av förenkling har också upprepats i många andra rapporter, rekommendationer och synpunkter från berörda företag både inom den finansiella sektorn och den icke-finansiella sektorn. Vikten av att minska komplexiteten och de administrativa bördorna har ofta framhållits, och denna information har ingått i underlaget för de åtgärder för att minska bördorna som beskrivs i detta förslag.

Direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

Samråd med olika berörda parter, däribland företag, branschorganisationer och organisationer i det civila samhället, samt andra kontakter med och synpunkter från berörda parter har använts som underlag för förslaget. Bland annat hölls ett tvådagarsevenemang för berörda parter (en ”avstämning mot verkligheten”) där kommissionen fick återkoppling från tillämparna om vilka utmaningarna de ser med det nuvarande regelverket och vilka möjliga lösningar som finns. Somliga efterlyste långtgående förändringar och senareläggningar, medan andra betonade behovet av rättssäkerhet och ansåg att man inte borde öppna upp direktivet på nytt utan i stället fokusera på genomförandet. Det här förslaget syftar till att balansera dessa perspektiv genom att bevara integriteten i CSDDD samtidigt som ändringar införs för att förenkla och rationalisera direktivet.

• Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden

Kommissionen har vid utformningen av detta förslag tagit hänsyn till analyser som tagits fram av berörda parter och experter om det faktiska och framtida genomförandet av direktivet om företagens hållbarhetsrapportering (CSRD) och direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet (CSDDD). Synpunkter från berörda parter, däribland från företagens hållbarhetsansvariga, har dessutom beaktats i förslaget.

- **Konsekvensbedömning**

Konkurrenskraftsfrågan är ytterst viktig, eftersom den har en direkt inverkan på Europeiska unionens förmåga att uppnå hållbar ekonomisk tillväxt och behålla sin ställning på den globala marknaden. Förmågan att konkurrera, som har ett nära samband med innovation, effektivitet och hållbarhet, är av grundläggande betydelse för att främja ekonomisk motståndskraft och säkerställa att företagen inom EU kan utvecklas i ett globalt landskap i snabb förändring. Den nuvarande ekonomiska situationen utmärks av snabba tekniska framsteg, förändrade krav från konsumenterna och ökad global konkurrens, vilket förutsätter snabba åtgärder om EU ska kunna försvara sin konkurrensposition. Vikten av skyndsamhet innebär att det inte varit möjligt att göra en konsekvensbedömning.

Det är emellertid viktigt att påpeka att initiativet innebär ändringar av befintliga rättsakter som redan har varit föremål för omfattande konsekvensbedömningar. De insikter och underlag som samlats in under dessa tidigare konsekvensbedömningar har tillsammans med synpunkter från berörda parter och diskussioner med tillämpare beaktats i utformningen av detta förslag. Av detta skäl, och med tanke på hur viktigt och brådskande detta initiativ är, beviljades ett undantag enligt kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning. Ingen fullständig konsekvensbedömning har således genomförts, men förslaget åtföljs av ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar som innehåller en analys av de föreslagna åtgärdernas effekter, däribland en kvalitativ analys och, där det har varit möjligt, uppskattningar av kostnadsbesparingar samt styrkande underlag.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

Detta förslag syftar uttryckligen till att uppnå en betydande förenkling av systemet för hållbarhetsrapportering.

Direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

Förslaget bidrar till en ändamålsenlig lagstiftning genom att minska bördorna och säkerställa mer samstämmiga och enklare regler, utan att göra avkall på EU:s hållbarhetsmål.

- **Grundläggande rättigheter**

Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

Förslaget är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. CSRD har en indirekt positiv inverkan på de grundläggande rättigheterna, eftersom krav på hållbarhetsrapportering kan påverka företagens beteende till det bättre. Det bidrar till att göra företagen mer medvetna om de grundläggande rättigheterna så att de bättre kan påverka hur de identifierar och hanterar faktisk och potentiell negativ inverkan på de grundläggande rättigheterna. De föreslagna ändringarna kan delvis minska dessa positiva effekter för företag som inte längre skulle omfattas av obligatoriska rapporteringskrav, men minskningen av den administrativa bördan för dessa företag bör leda till andra samhällsvinster i form av öknings av välbefinnande, sysselsättning och innovation, inbegripet innovation på hållbarhetsområdet.

Direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet

Förslaget är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Ett av de främsta syftena med CSDDD var att stärka skyddet av de mänskliga rättigheterna genom att företag blir skyldiga att åtgärda människorättskonsekvenser i sina verksamhetskedjor. Inriktningen på skyldigheter avseende verksamhetskedjan, där företag som omfattas av direktivet och som har trovärdig information om negativa effekter måste agera inte bara vad gäller direkta affärspartner, är ett erkännande av det faktum att negativa effekter för de mänskliga rättigheterna ofta uppstår i indirekta affärsförbindelser. Även om deras skyldigheter att proaktivt identifiera sådana effekter kommer att minska för att undvika den börda som följer av ett krav på att systematiskt täcka in varje del av ofta komplexa värdekedjor kommer företagen även framöver att vara ansvariga för att se till att de mänskliga rättigheterna respekteras längs deras värdekedjor i fall där de besitter sådan information.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget har inga nya konsekvenser för unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

För att övervaka framstegen mot förslagets specifika mål kommer kommissionen att undersöka möjligheten att anordna olika typer av utbyten med berörda parter samt genomföra regelbundna enkäter bland användare av hållbarhetsinformation och företag som rapporterar sådan information, beroende på tillgången till ekonomiska resurser. Enligt artikel 6 i CSRD ska kommissionen senast i april 2029 lägga fram en rapport om genomförandet av direktivet. En regelbunden utvärdering kommer enligt artikel 36 i CSDDD, i dess ändrade lydelse, även att göras av genomförandet av detta direktiv och dess ändamålsenlighet när det gäller att uppnå målen, i synnerhet hantera negativa effekter. Detta förslag kräver inte någon genomförandeplan.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Eftersom det genom förslaget införs specifika ändringar av fyra befintliga direktiv bör medlemsstaterna antingen underrätta kommissionen om texten till de specifika ändringar som görs av nationella bestämmelser eller, i frånvaro av sådana ändringar, redogöra för vilken nationell bestämmelse som redan genomför ändringarna i förslaget.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

Genom artikel 1 ändras direktiv 2006/43/EG (revisionsdirektivet) på följande sätt:

- Punkt 1 ersätter artikel 26a.3 i revisionsdirektivet för att stryka tidsfristerna för kommissionens antagande av kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet och kommissionens befogenhet att anta kvalitetsgranskningsstandarder för rimlig säkerhet, samt därmed förbundna korshänvisningar.
- Punkt 2 ersätter artikel 48a andra stycket i revisionsdirektivet för att korrigera ett fel i korshänvisningen till standarderna för begränsad säkerhet.

Genom artikel 2 ändras direktiv 2013/34/EU (redovisningsdirektivet) på följande sätt:

- Genom punkt 1 ändras i artikel 1.3 i redovisningsdirektivet beträffande storleken på företag som ska omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering när det handlar om kreditinstitut eller försäkringsföretag, för att ta hänsyn till de ändringar som gjorts av storleken på företag som omfattas av artikel 19a (dvs. stora företag med i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret).
- Genom punkt 1 anges också i artikel 1.4 i redovisningsdirektivet att Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), inrättad genom EFSF-ramavtalet, inte omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering.
- Genom punkt 2 ändras artikel 19a i redovisningsdirektivet på följande sätt:
 - Begränsning av vilka företag som är skyldiga att utarbeta och offentliggöra hållbarhetsrapportering på individuell nivå till stora företag med i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret.
 - Det införs ett krav på att medlemsstaterna – i syfte att rapportera hållbarhetsinformation på det sätt som krävs enligt redovisningsdirektivet och utan att det påverkar unionens krav på att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet – ska säkerställa att företag inte begär information från företag i deras värdekedjor med i genomsnitt högst 1 000 anställda under räkenskapsåret som går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som ska antas enligt artikel 29ca, med undantag för ytterligare hållbarhetsinformation som vanligtvis delas mellan företag i den berörda sektorn. Företag som rapporterar om värdekedjan i enlighet med detta krav måste anses uppfylla skyldigheten att hållbarhetsrapportera.
 - Strykning av möjligheten för börsnoterade små och medelstora företag att rapportera på grundval av en mer proportionell uppsättning standarder, och strykning av möjligheten för börsnoterade små och medelstora företag att under två år inte hållbarhetsrapportera, för att ta hänsyn till att dessa företag undantas från kraven på hållbarhetsrapportering.
- Genom punkt 3 införs artikel 19b för att göra det möjligt för stora företag med i genomsnitt över 1 000 anställda och en nettoomsättning som inte överstiger 450 000 000 EUR under räkenskapsåret att offentliggöra den information som avses i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852 på ett mer flexibelt sätt.
- Genom punkt 4 ändras artikel 29a i redovisningsdirektivet på följande sätt:
 - Begränsning av vilka företag som är skyldiga att utarbeta och offentliggöra hållbarhetsrapportering för koncernen moderföretag i stora koncerner med i genomsnitt över 1 000 anställda på koncernnivå under räkenskapsåret.
 - Det införs ett krav på att medlemsstaterna – i syfte att rapportera hållbarhetsinformation på det sätt som krävs enligt redovisningsdirektivet och utan att det påverkar unionens krav på att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet – ska säkerställa att företag inte begär information från företag i deras värdekedjor med i genomsnitt högst 1 000 anställda under räkenskapsåret som går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som ska antas enligt artikel 29ca, med undantag för ytterligare hållbarhetsinformation som vanligtvis delas mellan företag i den berörda

sektorn. Företag som rapporterar om värdekedjan i enlighet med detta krav måste anses uppfylla skyldigheten att hållbarhetsrapportera.

- Genom punkt 5 införs artikel 29aa för att göra det möjligt för stora företag med i genomsnitt över 1 000 anställda och en nettoomsättning som inte överstiger 450 000 000 EUR på koncernnivå under räkenskapsåret att offentliggöra den information som avses i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852 på ett mer flexibelt sätt.
- Genom punkt 6 ändras artikel 29b i redovisningsdirektivet på följande sätt:
 - Strykning av kommissionens befogenhet att anta sektorsspecifika standarder genom delegerade akter.
 - Fastställande av att standarderna för hållbarhetsrapportering inte får specificera upplysningar som kräver att företag erhåller värdekedjeinformation från företag med i genomsnitt högst 1 000 anställda under räkenskapsåret som går utöver den information som ska offentliggöras enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som ska antas enligt artikel 29ca.
- Genom punkt 7 stryks artikel 29c i redovisningsdirektivet om kommissionens befogenhet att anta en mer proportionell uppsättning standarder för börsnoterade små och medelstora företag för att ta hänsyn till att dessa företag undantas från kraven på hållbarhetsrapportering.
- Genom punkt 8 införs en ny artikel 29ca i redovisningsdirektivet som ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att föreskriva frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som kan användas av företag som inte omfattas av tillämpningsområdet. Dessa standarder måste vara proportionella och relevanta med tanke på kapaciteten och egenskaperna hos dessa företag och med tanke på verksamhetens omfattning och komplexitet. De måste även, när så är möjligt, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram informationen.
- Punkt 9 ersätter artikel 29d i redovisningsdirektivet för att specificera att företag inte är skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering förrän en delegerad förordning om sådan märkning har antagits.
- Punkt 10 ersätter artikel 33.1 i redovisningsdirektivet för att specificera att det kollektiva ansvaret för ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan när det gäller digitaliseringen av förvaltningsberättelsen är begränsat till offentliggörandet i det enhetliga elektroniska rapporteringsformatet, inbegripet den digitala märkningen.
- Genom punkt 11 ändras artikel 34 i redovisningsdirektivet på följande sätt:
 - Strykning av hänvisningen till artikel 29c i artikel 34.1 för att ta hänsyn till strykningen av standarderna för hållbarhetsrapportering för börsnoterade små och medelstora företag.
 - Tillägg av punkt 2a, enligt vilken kvalitetsgranskningsleverantörer i sina uttalanden om kvalitetsgranskning bör ta hänsyn till företagens skyldighet att inte begära information från företag i värdekedjan med i genomsnitt högst 1 000 anställda under räkenskapsåret som går utöver den information som anges i de frivilliga standarderna.
- Genom punkt 12 ändras artikel 40a.1 i redovisningsdirektivet på följande sätt:

- Begränsning av storleken på dotterföretag som ska omfattas av artikel 40a till kriterierna för stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i redovisningsdirektivet.
 - Höjning av tröskelvärdet för nettoomsättning för filialer som ska omfattas av artikel 40a från 40 miljoner EUR till 50 miljoner EUR, för att uppnå överensstämmelse med tröskelvärdet för omsättningen för stora företag.
 - Höjning av tröskelvärdet för nettoomsättning genererad i unionen för tredjelandsföretag som ska omfattas av artikel 40a från 150 miljoner EUR till 450 miljoner EUR.
- Genom punkt 13 ändras artikel 49 i redovisningsdirektivet för att ge kommissionen befogenhet att fastställa regler om komplettering av rapporteringssystemet för verksamheter som endast delvis är förenliga med taxonomikraven.

Genom artikel 3 ändras artikel 5.2 i direktiv (EU) 2022/2464 (direktivet om företagens hållbarhetsrapportering, CSRD) för att ta hänsyn till minskningen av antalet företag som omfattas av hållbarhetsrapportering enligt artiklarna 19a och 29a i redovisningsdirektivet. I synnerhet gäller följande:

- Genom punkt 1 a stryks artikel 5.2 första stycket a i CSRD för att ta hänsyn till att vissa företag undantas från tillämpningsområdet under den första etappen.
- Genom punkt 1 b i ersätts artikel 5.2 första stycket b i) i CSRD, som anger vilka företag som kommer att omfattas av hållbarhetsrapportering på individuell nivå under den andra etappen, dvs. stora företag med i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret.
- Genom punkt 1 b ii ersätts artikel 5.2 första stycket b ii) i CSRD, som anger vilka företag som kommer att omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen under den andra etappen, dvs. moderföretag i stora koncerner med i genomsnitt över 1 000 anställda på koncernnivå under räkenskapsåret.
- Genom punkt 1 c upphävs artikel 5.2 första stycket c i CSRD för att ta hänsyn till att börsnoterade små och medelstora företag undantas från tillämpningsområdet.
- Genom punkt 2 a stryks artikel 5.2 tredje stycket a i CSRD för att ta hänsyn till att vissa av emittenterna undantas från tillämpningsområdet under den första etappen.
- Genom punkt 2 b i ersätts artikel 5.2 stycket b i) i CSRD, som anger vilka emittenter som kommer att omfattas av hållbarhetsrapportering på individuell nivå under den andra etappen, dvs. emittenter som är stora företag med i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret.
- Genom punkt 2 b ii ersätts artikel 5.2 tredje stycket b ii) i CSRD, som anger vilka emittenter som kommer att omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering för koncernen under den andra etappen, dvs. emittenter som är moderföretag i stora koncerner med i genomsnitt över 1 000 anställda på koncernnivå under räkenskapsåret.
- Genom punkt 2 c upphävs artikel 5.2 tredje stycket c i CSRD för att ta hänsyn till att emittenter som är små och medelstora företag undantas från tillämpningsområdet.

Genom artikel 4 ändras direktiv (EU) 2024/1760 (direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, CSDDD) i fråga om följande huvudpunkter: Vad gäller tillbörlig aktsamhet utvidgas tillämpningsområdet för maximal harmonisering till att som

huvudregel gälla direkta affärspartner, skyldigheten att som en sista utväg avsluta affärsförbindelsen avskaffas, begreppet "berörd part" ges en snävare definition och de etapper i förfarandet för tillbörlig aktsamhet som kräver samarbete med berörda parter begränsas ytterligare, intervallen för företagens regelbundna övervakning av lämpligheten och effektiviteten i åtgärderna för tillbörlig aktsamhet förlängs, principerna för böter förtydligas och "miniminivån" för böter avskaffas, vissa inslag i bestämmelsen om civilrättsligt ansvar och reglerna om grupptalan avskaffas, bestämmelserna om genomförandet av klimatomställningsplanerna ändras, bestämmelsen om översyn gällande finansiella tjänster avskaffas och kommissionens antagande av den första uppsättningen (allmänna) genomföranderiktlinjer tidigare läggs. I synnerhet gäller följande:

- Genom punkt 1 ersätts artikel 1.1 c i CSDDD för att anpassa beskrivningen av direktivets innehåll till de ändringar som föreslås av artikel 22.1 beträffande genomförandet av omställningsplanerna för begränsning av klimatförändringar.
- Genom punkt 2 ersätts artikel 3.1 n i CSDDD för att förenkla definitionen av *berörda parter* och begränsa den till att omfatta arbetstagare och deras representanter samt enskilda personer och samhällen vars rättigheter eller intressen (i händelse av faktiska negativa effekter) påverkas eller (i händelse av potentiella negativa effekter) skulle kunna påverkas "direkt" av företags, dess dotterföretags och dess affärspartners produkter, tjänster och verksamheter. Detta omfattar till exempel personer eller samhällen i närheten av anläggningar som drivs av affärspartner om de påverkas direkt av föreningar (till exempel oljeutsläpp eller skadliga utsläpp), eller ursprungsbefolkningar vars rätt till mark eller resurser påverkas direkt av hur en affärspartner förvärvar, utvecklar eller på annat sätt använder mark, skogar eller vatten.
- Genom punkt 3 ersätts artikel 4 i CSDDD om harmoniseringsnivån för att utvidga tillämpningsområdet för maximal harmonisering till flera andra bestämmelser i direktivet som reglerar centrala aspekter av förfarandet för tillbörlig aktsamhet. Det omfattar i synnerhet identifieringsskyldigheten, skyldigheten att hantera negativa effekter som har eller borde ha identifierats och skyldigheten att inrätta ett klagomålsförfarande och en underrättelsemekanism. I förslaget framhålls samtidigt att det rent juridiskt finns gränser för vad som kan harmoniseras fullt ut i ett sektorsövergripande ramdirektiv som behandlar socialt skydd och miljöskydd och som i grunden fastställer en allmän process för företagens aktsamhetsplikt när det gäller negativa effekter med koppling till affärsverksamhet. Om den maximala harmoniseringen utvidgas utöver detta riskerar det att undergräva mänskliga rättigheter – däribland arbetstagarrättigheter – och miljöstandarder, såväl befintliga miljöstandarder som sådana som kommer att tas fram, till exempel för att hantera nya risker med koppling till nya produkter eller tjänster, samtidigt som de praktiska fördelarna skulle vara mycket begränsade. Om sådana risker hanteras av medlemsstaterna, i synnerhet på områden där unionen har begränsade befogenheter, till exempel arbetsrätt, bör de få göra detta om de anser det vara nödvändigt för att reglera hur aktsamhetsplikten ska gälla under specifika omständigheter.
- Genom punkt 4 ändras artikel 8 i CSDDD om identifiering och bedömning av faktiska och potentiella negativa effekter genom att punkt 2 b och punkt 4 ersätts och genom att de nya punkterna 2a och 5 om verksamhetskedjan läggs till i följande syften:
 - För att, som huvudregel, begränsa åtgärderna för tillbörlig aktsamhet till företagens egen verksamhet, deras dotterföretags verksamhet och, när det

gäller deras verksamhetskedjor, deras direkta affärspartners verksamhet. När det gäller affärsförbindelser skulle företagen följaktligen, efter att ha kartlagt sina värdekedjor, bara vara skyldiga att göra en ingående bedömning av direkta affärspartner. I förslaget framhålls dock att det kan finnas situationer där företag måste se bortom sin direkta affärspartner, närmare bestämt om de har trovärdig information som tyder på negativa effekter på en indirekt affärspartners nivå. Detta kan till exempel vara fallet om affärsförbindelsens struktur saknar ekonomisk logik och verkar ha valts för att en aktör som egentligen är en direkt leverantör som bedriver skadlig verksamhet ska hamna utanför företagets ansvarsområde, och där företaget mottar klagomål eller får kännedom om trovärdiga rapporter från icke-statliga organisationer eller massmedier om en indirekt leverantörs skadliga verksamhet, har kännedom om tidigare incidenter rörande leverantören eller genom sina affärskontakter känner till problem på en viss plats (till exempel i ett konfliktområde). I sådana fall bör företagen vara skyldiga att göra ytterligare bedömningar av situationen. Om bedömningen bekräftar att den negativa effekten existerar eller är sannolik bör den anses vara identifierad. Företag bör dessutom sträva efter att säkerställa att deras uppförandekod – som ingår i deras policy för tillbörlig aktsamhet och anger vad man förväntar sig när det gäller skyddet av mänskliga rättigheter, inbegripet arbetstagarrättigheter och miljön i affärsverksamheten – följs i hela verksamhetskedjan genom att det i varje led fastställs avtalsenliga skyldigheter (*contractual cascading*). Detta är det tillvägagångssätt som används i den tyska lagen om leveranskedjor (*Lieferkettensorgfaltspflicht-Gesetz*), som innehåller liknande regler både vad gäller fokuseringen på direkta leverantörer och när kraven på tillbörlig aktsamhet mot bakgrund av tillgänglig information bör utvidgas till att även omfatta andra leverantörer. Företaget bör även ta hänsyn till stödåtgärder för små och medelstora företag.

- För att ytterligare begränsa nedsippringseffekten på företag med färre än 500 anställda (dvs. små och medelstora företag och små midcap-företag) begränsas den information som kan begäras i samband med stora företags kartläggning av värdekedjan till den information som specificeras i den frivilliga standarden för små och medelstora företags hållbarhetsrapportering, såvida inte ytterligare information krävs, till exempel på grund av att standarderna inte täcker en relevant effekt, och om sådan information inte rimligen kan inhämtas på något annat sätt.
- Genom punkterna 5 och 6 ersätts artikel 10.6 respektive artikel 11.7 i CSDDD vad gäller avståndstagande för att avskaffa skyldigheten att avsluta en affärsförbindelse i händelse av både faktiska och potentiella negativa effekter. Företag kan befinna sig i en situation där deras produktion i hög grad är beroende av insatsvaror från en eller flera specifika leverantörer. Om en sådan leverantörs affärsverksamhet är kopplad till allvarliga negativa effekter, till exempel barnarbete eller betydande miljöskada, och företaget utan framgång har vidtagit alla åtgärder för tillbörlig aktsamhet för att komma till rätta med dessa effekter, bör företaget som en sista utväg avbryta affärsförbindelsen men fortsätta att arbeta tillsammans med leverantören för att hitta en lösning, om möjligt genom att dra nytta av den ökade hävstångseffekt som är en följd av att affärsförbindelsen avbrutits.
- Genom punkt 7 ändras artikel 13 om meningsfullt samarbete med berörda parter genom att punkt 3 a ändras och leden c och e stryks för att förtydliga att företag bara är skyldiga att samarbeta med ”relevanta” berörda parter och därmed understryka att

företag inte behöver samråda med varje tänkbar grupp av berörda parter, utan kan begränsa sig till berörda parter som har en koppling till den specifika etapp i förfarandet för tillbörlig aktsamhet som genomförs (till exempel berörda personer när de utformar en avhjälpande åtgärd). De föreslagna ändringarna innebär dessutom en ytterligare begränsning av de etapper i förfarandet för tillbörlig aktsamhet där företag är skyldiga att samarbeta med berörda parter.

- Genom punkt 8 ändras artikel 15 i CSDDD om övervakning för att förlänga de intervall med vilka företagen regelbundet måste bedöma om åtgärderna för tillbörlig aktsamhet är lämpliga och effektiva, från ett till fem år. Detta kommer att avsevärt minska bördorna inte bara för de berörda företagen utan även för deras affärspartner, som ofta är små och medelstora företag, vilka riskerar att vara de som påverkas mest av (detaljerade) begäranden om information som görs inom ramen för denna övervakning. I förslaget erkänns samtidigt att affärsförbindelser, och de risker och konsekvenser som är knutna till den verksamhet som omfattas av sådana affärsförbindelser, kan förändras över tid, ibland till och med mycket snabbt. Åtgärder som vidtas för att hantera potentiella eller faktiska effekter kan också visa sig vara olämpliga eller ineffektiva, baserat på de erfarenheter som görs under genomförandet av dem, och indikationer på att så är fallet kan visa sig innan det är dags för nästa regelbundna bedömning. I sådana lägen bör företaget därför göra ad hoc-bedömningar.
- Genom punkt 9 ändras artikel 19.3 i CSDDD för att ålägga kommissionen att tillhandahålla sina allmänna riktlinjer med praktisk vägledning och bästa praxis för hur tillbörlig aktsamhet ska genomföras i enlighet med direktivet inom ett halvår.
- Genom punkt 10 ändras artikel 22.1 när det gäller företagens omställningsplaner för begränsning av klimatförändringar för att förtydliga rättsläget och anpassa CSDDD till systemet för hållbarhetsrapportering i CSRD. Genom förslaget införs närmare bestämt en ändring gällande kravet på genomförande av omställningsplanen för begränsning av klimatförändringar. Det förtydligas att planen bör innehålla planerade och vidtagna genomförandeåtgärder. Antagandet av planen och planens utformning i ursprungligt och uppdaterat skick omfattas även fortsättningsvis av administrativ tillsyn.
- Genom punkt 11 ersätts artikel 27.4 vad gäller åläggandet av böter som en del av den offentliga efterlevnadskontrollen. I sin nuvarande lydelse görs det redan klart i artikel 27 att "[v]id beslut om huruvida sanktioner ska åläggas och, om sådana sanktioner åläggs, vid fastställandet av typen av sanktion och lämplig nivå på denna", ska vederbörlig hänsyn tas till en rad faktorer som avgör hur allvarlig överträdelsen är (i synnerhet överträdelsens art, allvar och varaktighet samt hur allvarliga konsekvenserna är) och om det finns förmildrande omständigheter (till exempel investeringar som har gjorts och eventuellt riktat stöd som har getts) eller försvårande omständigheter (till exempel att det är fråga om upprepade överträdelser). Enligt bestämmelsen ska eventuella böter dessutom vara "effektiva, proportionella och avskräckande". Detta överensstämmer med liknande bestämmelser i annan EU-lagstiftning, till exempel den allmänna dataskyddsförordningen (GDPR). Även om direktivet inte kräver att medlemsstaterna fastställer ett högsta bötesbelopp (dvs. ett tak eller en övre gräns) föreskrivs det att ett tak – om medlemsstaterna trots allt beslutar att införa ett sådant – "inte [ska] understiga fem procent av företagets globala nettoomsättning". Syftet med att införa denna bestämmelse var att säkerställa lika villkor i unionen genom att undvika att medlemsstaterna fastställer ett tak som ligger på en nivå som undergräver

effektiviteten och den avskräckande effekten hos eventuella böter som åläggs företag inom deras jurisdiktion. Denna bestämmelse har dock gett upphov till förvirring. Även om ett sådant tak inte säger något om de faktiska böter som ålagts i ett specifikt fall har det ibland felaktigt tolkats som ett minimibelopp. För att göra klart vad som gäller behandlas frågan om lika villkor på ett annat sätt i de föreslagna ändringarna, nämligen genom att kommissionen åläggs att utarbeta riktlinjer för böter (en metod som även används på andra områden, till exempel konkurrensrätt och dataskydd) i samarbete med medlemsstaterna och genom att förbjuda medlemsstaterna att fastställa ett tak som skulle hindra tillsynsmyndigheterna från att ålägga sanktioner utifrån de faktorer och principer som anges i artikel 27.1 och 27.2. Genom förslaget stryks dessutom kravet på att böterna ska stå i proportion till företagets globala nettoomsättning.

- Genom punkt 12 ändras artikel 29 i CSDDD om civilrättsligt ansvar genom att punkt 1, punkt 3 d och punkt 7 stryks, medan punkterna 2, 4 och 5 ändras i följande syften:
 - För att avskaffa det särskilda, EU-omfattande systemet för civilrättsligt ansvar i direktivet. I linje med direktivets grundläggande mål om att säkerställa skydd för personer som utsatts för människorättskränkningar och drabbats av miljöskador till följd av affärsverksamhet bibehålls genom de föreslagna ändringarna samtidigt kraven på faktisk tillgång till rättslig prövning, inbegripet rätten till full ersättning om ett företag hålls ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet enligt direktivet i enlighet med nationell rätt och om denna underlåtenhet orsakade skada, samtidigt som företagen skyddas mot överkompensation,
 - För att mot bakgrund av de olika regler och traditioner som finns på nationell nivå när det gäller grupptalan, stryka det särskilda krav som anges i CSDDD.
 - För att, av samma skäl, stryka kravet på att medlemsstaterna ska säkerställa att reglerna om civilrättsligt ansvar är internationellt tvingande i fall där den lag som är tillämplig på sådana anspråk inte är nationell rätt i en medlemsstat.
- Genom punkt 13 stryks artikel 36.1 i CSDDD, dvs. den första översynsklausulen i direktivet om att kommissionen ”inte senare än den 26 juli 2026” ska lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om nödvändigheten i att fastställa ytterligare krav på tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet som är anpassade till reglerade finansiella företag med avseende på tillhandahållandet av finansiella tjänster och investeringsverksamhet, samt alternativ till sådana krav på tillbörlig aktsamhet och deras effekter. Det föreslås att denna översynsklausul ska strykas eftersom den inte lämnar något tidsmässigt utrymme för att ta hänsyn till erfarenheterna av det nyligen inrättade, allmänna regelverket för tillbörlig aktsamhet.

Enligt artikel 5 ska medlemsstaterna införliva det här direktivet senast [*tolv månader från dess ikraftträdande*] och överlämna texten till sina införlivandeåtgärder till kommissionen.

I artikel 6 anges att direktivet träder i kraft 20 dagar efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760
vad gäller vissa krav avseende företagens hållbarhetsrapportering och tillbörlig
aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 50 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁰,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 11 februari 2025, *Ett enklare och snabbare Europa: Meddelande om genomförande och förenkling*²¹, lägger Europeiska kommissionen fram en vision för en genomförande- och förenklingsagenda som leder till snabba och synliga förbättringar för människor och företag i praktiken. För detta krävs mer än en stegvis strategi och unionen måste vidta djärva åtgärder för att uppnå detta mål. Kommissionen, Europaparlamentet, rådet, medlemsstaternas myndigheter på alla nivåer och berörda parter måste samarbeta för att rationalisera och förenkla reglerna på EU-nivå, nationell nivå och regional nivå, och för att genomföra politiken på ett effektivare sätt.
- (2) Som en del av kommissionens arbete för att minska rapporteringsbördan och öka konkurrenskraften är det nödvändigt att ändra Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG²², 2013/34/EU²³, (EU) 2022/2464²⁴ och (EU) 2024/1760²⁵, utan att detta

²⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

²¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 11 februari 2025, *Ett enklare och snabbare Europa: Meddelande om genomförande och förenkling* (COM(2025) 47 final).

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsredovisning, årsbokslut och koncernredovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG (EUT L 157, 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

inverkar på de politiska målen i den europeiska gröna given²⁶ och handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt²⁷.

- (3) Enligt artikel 26a.1 i direktiv 2006/43/EG måste medlemsstaterna säkerställa att lagstadgade revisorer och revisionsföretag genomför kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering i enlighet med de kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som kommissionen ska anta. Enligt artikel 26a.3 i det direktivet måste kommissionen anta sådana standarder senast den 1 oktober 2026. Företag har uttryckt betänkligheter i fråga om det arbete som kvalitetsgranskningsleverantörer utför och lyft fram behovet av flexibilitet för att kunna hantera specifika risker och kritiska problem som identifierats på området för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering. Kommissionen bör ges mer flexibilitet när det gäller antagandet av standarderna för att den ska kunna ta hänsyn till dessa betänkligheter. Innan kommissionen antar standarderna genom en delegerad akt kommer den att utfärda särskilda riktlinjer för kvalitetsgranskning senast 2026 för att förtydliga de förfaranden som kvalitetsgranskningsleverantörer måste följa som ett led i ett bestyrkandeuppdrag.
- (4) Artikel 26a.3 andra stycket i direktiv 2006/43/EG ger kommissionen befogenhet att senast den 1 oktober 2028 anta kvalitetgranskningsstandarder för rimlig säkerhet, efter en bedömning av om rimlig säkerhet är möjlig. Kravet på att anta sådana standarder för rimlig säkerhet bör strykas för att företagen inte ska drabbas av ökade kostnader för kvalitetsgranskning.
- (5) Enligt artikel 19a.1 i direktiv 2013/34/EU måste stora företag samt små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i EU, utarbeta och offentliggöra en hållbarhetsförklaring på individuell nivå. I syfte att minska rapporteringsbördan för företag bör skyldigheten att utarbeta och offentliggöra en hållbarhetsförklaring på individuell nivå begränsas till stora företag med i genomsnitt mer än 1 000 anställda under räkenskapsåret. Med tanke på att ett företag måste överskrida gränsvärdena i två av tre kriterier i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU för att betraktas som stort innebär detta att ett företag måste ha i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret och antingen en nettoomsättning på över 50 miljoner EUR eller en balansomslutning på över 25 miljoner EUR för att omfattas av rapporteringskraven.
- (6) Balans måste uppnås mellan målen om datagenerering och minskad administrativ börda. Hållbarhetsinformation, inklusive den information som avses i artikel 8 i

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering (EUT L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1760 av den 13 juni 2024 om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 och förordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

²⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 11 december 2019, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

²⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska centralbanken, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 8 mars 2018, *Handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt* (COM(2018) 97 final).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852²⁸, som rapporteras av stora företag med i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret är absolut nödvändig för att förstå omställningen till en klimatneutral ekonomi. Mot bakgrund av den balans som måste uppnås mellan målen om datagenerering och minskad administrativ börda bör stora företag som omfattas av det nya tillämpningsområdet vad gäller hållbarhetsrapportering och som har en nettoomsättning på högst 450 000 000 EUR under räkenskapsåret ha möjlighet att redovisa den information som avses i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852 på ett mer flexibelt sätt. Kommissionen bör ges befogenhet att fastställa regler som kompletterar rapporteringssystemet för dessa företag. I synnerhet bör det klargöras att kommissionen har befogenhet att närmare beskriva rapporteringssystemet för verksamheter som endast delvis är förenliga med taxonomikraven.

- (7) Artikel 1.3 i direktiv 2013/34/EU fastställer att kreditinstitut och försäkringsföretag som är stora företag eller små och medelstora företag, utom mikroföretag, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i EU, omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i det direktivet oavsett deras juridiska form. Med tanke på att kraven på hållbarhetsrapportering på individuell nivå bör begränsas så att de bara omfattar stora företag med i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret bör denna begränsning även gälla kreditinstitut och försäkringsföretag.
- (8) Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), inrättad genom EFSF-ramavtalet, omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU, men undantas från det system för hållbarhetsrapportering som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG²⁹ i enlighet med artikel 8 i det direktivet. Trots att det är ett stort företag med en juridisk form som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/34/EU har EFSF ett uppdrag – dvs. att skydda den finansiella stabiliteten i unionen genom att tillhandahålla tillfälligt ekonomiskt stöd till medlemsstater som har euron som valuta – som till stor del påminner om det uppdrag som innehas av Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), och ESM omfattas inte av krav på hållbarhetsrapportering. För att EFSF ska behandlas på samma sätt som ESM när det gäller hållbarhetsrapportering och för att skapa överensstämmelse med bestämmelserna om undantag i direktiv 2004/109/EG bör EFSF undantas från det system för hållbarhetsrapportering som fastställs i direktiv 2013/34/EU.
- (9) Enligt artikel 19a.3 i direktiv 2013/34/EU måste företag rapportera information om företagets egna verksamheter och om dess värdekedja. Det är nödvändigt att minska rapporteringsbördan för företag i värdekedjan som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera. När det gäller rapportering av hållbarhetsinformation på individuell nivå eller koncernnivå i enlighet med kraven i direktiv 2013/34/EU bör det rapporterande företaget därför, utan att det påverkar unionens krav på att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet, inte begära information från företag i värdekedjan som är etablerade i eller utanför unionen och som har upp till 1 000 anställda i genomsnitt under räkenskapsåret som går utöver den information som

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 39, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

anges i de frivilliga standarder som kan användas av företag som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera. Det rapporterande företaget bör dock tillåtas att samla in ytterligare hållbarhetsinformation, som vanligtvis delas mellan företag i den berörda sektorn, från sådana företag i värdekedjan. Företag som rapporterar om värdekedjan i enlighet med dessa begränsningar bör anses uppfylla skyldigheten att hållbarhetsrapportera. När kvalitetsgranskningsleverantörer utarbetar uttalanden om kvalitetsgranskning bör de ta hänsyn till företagens skyldighet att inte begära information från företag i värdekedjan som har upp till 1 000 anställda i genomsnitt under räkenskapsåret som går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som kan användas av företag som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera. Kommissionen bör för detta ändamål ges befogenhet att anta en delegerad akt för att fastställa frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som kan användas av företag som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera. Standarderna bör vara proportionella och relevanta med tanke på kapaciteten och egenskaperna hos dessa företag och med tanke på företagens verksamheter i fråga om omfattning och komplexitet. Standarderna bör även, när så är möjligt, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram informationen.

- (10) Enligt artikel 29c.1 i direktiv 2013/34/EU får små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i EU, små och icke-komplexa institut och captivebolag för (åter)försäkring rapportera hållbarhetsinformation i enlighet med den begränsade uppsättning standarder som kommissionen ska anta. Med tanke på att små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i EU bör undantas från kraven på hållbarhetsrapportering, bör kommissionens befogenhet att anta delegerade akter för att fastställa standarder för hållbarhetsrapportering för dessa små och medelstora undantag strykas.
- (11) Enligt artikel 19a.7 i direktiv 2013/34/EU får små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i EU besluta att inte hållbarhetsrapportera under de två första år som dessa krav tillämpas. Med tanke på att små och medelstora företag bör undantas från kraven på hållbarhetsrapportering bör bestämmelsen om det tvååriga undantaget utgå.
- (12) Enligt artikel 29a.1 i direktiv 2013/34/EU måste moderföretag i en stor koncern utarbeta och offentliggöra en hållbarhetsförklaring på koncernnivå. I syfte att minska rapporteringsbördan för dessa moderföretag bör skyldigheten begränsas så att den bara omfattar moderföretag i en stor koncern med i genomsnitt över 1 000 anställda på koncernnivå under räkenskapsåret.
- (13) Artikel 29b.1 tredje stycket i direktiv 2013/34/EU ger kommissionen befogenhet att genom delegerade akter anta sektorsspecifika rapporteringsstandarder, och en första uppsättning sådana standarder ska antas senast den 30 juni 2026. Denna befogenhet bör strykas för att undvika en ökning av antalet fastställda datapunkter som företag bör rapportera.
- (14) Enligt artikel 29b.4 i direktiv 2013/34/EU får standarderna för hållbarhetsrapportering inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag erhåller information från små och medelstora företag i deras värdekedja som går utöver den information som ska lämnas enligt standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i EU. Med tanke på att små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i EU bör undantas från kraven på hållbarhetsrapportering, och i syfte

att minska rapporteringsbördan för företag i värdekedjan som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera, bör standarderna för hållbarhetsrapportering inte specificera upplysningar som kräver att företag erhåller information från små och medelstora företag i deras värdekedja som har upp till 1 000 anställda i genomsnitt under räkenskapsåret som går utöver den information som ska lämnas enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som kan användas av företag som inte är skyldiga att hållbarhetsrapportera.

- (15) Enligt artikel 29d i direktiv 2013/34/EU är företag som omfattas av kraven i artiklarna 19a och 29a i det direktivet skyldiga att utarbeta sin förvaltningsberättelse, eller förvaltningsberättelse för koncernen när så är tillämpligt, i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815³⁰ och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852³¹, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som ska specificeras i den delegerade förordningen. För att göra det tydligare för företagen bör det specificeras att de, fram till dess att sådana regler om märkning av hållbarhetsrapportering har antagits genom den delegerade förordningen, inte är skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.
- (16) Enligt artikel 33.1 i direktiv 2013/34/EU har ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan kollektivt ansvar för att säkerställa att vissa dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i det direktivet. I syfte att ge företagen flexibilitet och minska deras rapporteringsbörda bör det specificeras att det kollektiva ansvaret för att uppfylla kraven när det gäller digitaliseringen av förvaltningsberättelsen enligt artikel 29d i det direktivet, som tillkommer ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, är begränsat till offentliggörandet i det enhetliga elektroniska rapporteringsformatet, inbegripet märkningen av hållbarhetsrapporteringen.
- (17) Enligt artikel 40a.1 fjärde och femte stycket i direktiv 2013/34/EU ska ett dotterföretag i unionen som tillhör ett tredjelandsföretag som genererar en nettoomsättning i unionen på mer än 150 miljoner EUR eller, om det inte finns något sådant dotterföretag, en filial i unionen som genererar en nettoomsättning på mer än 40 miljoner EUR, offentliggöra och tillgängliggöra hållbarhetsinformation på koncernnivå i moderföretaget i tredjelandet. Tröskelvärde för tredjelandsföretagets nettoomsättning bör höjas från 150 000 000 EUR till 450 000 000 EUR, för att i högre grad anpassa det till de kriterier som används för att fastställa vilka företag som omfattas av direktiv (EU) 2024/1760. Av konsekvensskäl och för att minska bördan bör den storlek som krävs för att dotterföretag och filialer ska omfattas av artikel 40a anpassas. Storleken när det gäller dotterföretag bör vara densamma som för stora företag, och nettoomsättningskriteriet för filialer bör höjas från 40 000 000 EUR till 50 000 000 EUR så att det anpassas efter tröskelvärde för nettoomsättningen för stora företag.

³⁰ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

- (18) I artikel 5.2 första stycket i direktiv (EU) 2022/2464 anges de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU, med olika datum beroende på det berörda företags storlek. Med tanke på att kraven på hållbarhetsrapportering på individuell nivå bör begränsas så att de endast omfattar stora företag med i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret, och att kraven på hållbarhetsrapportering för koncerner bör begränsas i enlighet med detta, bör kriterierna för att fastställa tillämpningsdatumen anpassas och hänvisningen till små och medelstora företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i EU bör strykas.
- (19) I artikel 5.2 tredje stycket i direktiv (EU) 2022/2464 anges de datum från och med vilka medlemsstaterna ska tillämpa kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2004/109/EG, med olika datum beroende på de berörda emittenternas storlek. Med tanke på att kraven på hållbarhetsrapportering på individuell nivå bör begränsas så att de endast omfattar stora företag med i genomsnitt över 1 000 anställda under räkenskapsåret, och att kraven på hållbarhetsrapportering för koncerner bör begränsas i enlighet med detta, bör kriterierna för att fastställa tillämpningsdatumen anpassas och hänvisningen till små och medelstora företag bör strykas.
- (20) Artikel 4.1 i direktiv (EU) 2024/1760 förbjuder medlemsstaterna att i sin nationella rätt införa bestämmelser inom det område som omfattas av det direktiv som fastställer skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö som avviker från dem som fastställs i artiklarna 8.1, 8.2 och 10.1 i det direktivet. För att säkerställa att medlemsstaterna inte går längre än vad som krävs enligt det direktivet och undvika ett splittrat regelverk som leder till rättsosäkerhet och onödig börda bör bestämmelserna om fullständig harmonisering i direktiv (EU) 2024/1760 utvidgas med ytterligare bestämmelser som reglerar de centrala aspekterna av förfarandet för tillbörlig aktsamhet. Detta omfattar i synnerhet identifieringsskyldigheten, skyldigheten att hantera negativa effekter som har eller borde ha identifierats, skyldigheten att samarbeta med berörda parter i vissa fall och skyldigheten att inrätta ett klagomålsförfarande och en underrättelsemekanism. Samtidigt bör medlemsstaterna ha möjlighet att införa strängare och mer specifika bestämmelser om andra aspekter, till exempel för att hantera nya risker med koppling till nya produkter eller tjänster.
- (21) Enligt artikel 5 i direktiv (EU) 2024/1760 är medlemsstaterna skyldiga att säkerställa att stora företag över en viss storlek visar riskbaserad tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö. För att minska bördan för företag som måste fullgöra den skyldigheten bör den tillbörliga aktsamhet som krävs som regel begränsas till företagets egen verksamhet, dotterföretagens verksamhet och den verksamhet som bedrivs av direkta affärspartner (*tier 1*, dvs. första ledet). När det gäller affärsförbindelser bör företagen följaktligen endast vara skyldiga att göra ingående bedömningar av direkta affärspartner, efter att ha kartlagt sina verksamhetskedjor. Företagen bör dock se bortom sina direkta affärsförbindelserna om de har trovärdig information som tyder på negativa effekter på en indirekt affärspartners nivå. Trovärdig information är detsamma som objektiv information som gör det möjligt för företaget att dra slutsatsen att det finns en rimlig sannolikhet för att informationen är sanningsenlig. Det kan vara fallet om det berörda företaget har mottagit ett klagomål eller förfogar över information, till exempel trovärdiga rapporter från massmedier och icke-statliga organisationer eller rapporter om aktuella incidenter, eller har kännedom om en indirekt affärspartners troliga eller faktiska skadliga verksamhet på grund av återkommande problem på vissa platser. Företaget bör göra en ingående bedömning

om det har sådan information. Företagen bör även göra ingående bedömningar av negativa effekter som uppstår i senare led än direkta affärspartner om affärsförbindelsens struktur saknar ekonomisk logik och verkar har valts för att en aktör som egentligen är en direkt leverantör som bedriver skadlig verksamhet ska hamna utanför företagets ansvarsområde. Om den ingående bedömningen bekräftar att den negativa effekten existerar eller är sannolik bör den anses vara identifierad. Företagen bör dessutom sträva efter att säkerställa att deras uppförandekod – som ingår i policyn för tillbörlig aktsamhet och anger vad man förväntar sig när det gäller skyddet av mänskliga rättigheter, inbegripet arbetstagarrättigheter och miljön i affärsverksamheten – följs i hela verksamhetskedjan genom att det i varje led fastställs avtalsenliga skyldigheter (*contractual cascading*) och genom att uppfylla kraven när det gäller stöd till små och medelstora företag.

- (22) För att begränsa nedsippringseffekten för små och medelstora företag och små midcap-bolag i samband med att värdekedjan kartläggs i syfte att identifiera negativa effekter bör stora företag begränsa begäranden om information till den information som specificeras i de frivilliga standarder som avses i artikel 29a i direktiv (EU) 2013/34/EU, såvida de inte behöver kompletterande information för att utföra kartläggningen och inte kan erhålla den informationen på något annat rimligt sätt.
- (23) Företag kan befinna sig i en situation där deras produktion i hög grad är beroende av insatsvaror från en eller flera specifika leverantörer. Om en sådan leverantörs affärsverksamhet är kopplad till allvarliga negativa effekter, till exempel barnarbete eller betydande miljöskada, och företaget utan framgång har vidtagit alla åtgärder för tillbörlig aktsamhet för att komma till rätta med dessa effekter, bör företaget som en sista utväg avbryta affärsförbindelsen men fortsätta att arbeta tillsammans med leverantören för att hitta en lösning, om möjligt genom att dra nytta av den ökade hävstångseffekt som är en följd av avbrottet.
- (24) För att minska företagens börda och se till att samarbetet med berörda parter blir mer proportionellt bör företagen endast behöva samarbeta med arbetstagare och deras representanter (inklusive fackföreningar) samt personer och samhällen vars rättigheter eller intressen påverkas eller skulle kunna påverkas direkt av företagets, dess dotterföretags och dess affärspartners produkter, tjänster och verksamhet och vilka har en direkt koppling till den specifika etappen i det förfarande för tillbörlig aktsamhet som genomförs. Detta omfattar personer eller samhällen i närheten av anläggningar som drivs av affärspartner om dessa personer eller samhällen påverkas direkt av föreningar, eller ursprungsbefolkningar vars rätt till mark eller resurser påverkas direkt av hur en affärspartner förvärvar, utvecklar eller på annat sätt använder mark, skogar eller vatten. Dessutom bör samarbete med berörda parter endast vara ett krav i vissa delar av förfarandet för tillbörlig aktsamhet, närmare bestämt i identifieringsetappen, när (förstärkta) handlingsplaner utarbetas och när avhjälpande åtgärder utformas.
- (25) För att minska företagens administrativa börda bör kommissionens tidsfrist för att anta allmänna riktlinjer för tillbörlig aktsamhet tidigareläggas till den 26 juli 2026. Samtidigt bör det datum då direktiv (EU) 2024/1760 börjar tillämpas på den första gruppen av företag senareläggas till den 26 juli 2028 i enlighet med direktiv (EU) XXX/XXX³². Detta tvååriga intervall bör ge företagen tillräckligt med tid för att de

³² Direktiv (EU) 2025/XX av den

ska kunna ta hänsyn till den praktiska vägledningen och bästa praxis i kommissionens riktlinjer när de genomför åtgärder för tillbörlig aktsamhet.

- (26) För att säkerställa bättre överensstämmelse mellan direktiv (EU) 2024/1760 och systemet för hållbarhetsrapportering som fastställs i direktiv (EU) 2022/2464 bör kravet på att genomföra en omställningsplan för begränsning av klimatförändringar ersättas med ett förtydligande av att företagens skyldighet att anta omställningsplaner även omfattar planerade och vidtagna genomförandeåtgärder. Skyldigheten att anta en plan och planens utformning i ursprungligt och uppdaterat skick omfattas även fortsättningsvis av administrativ tillsyn.
- (27) Enligt artikel 27.1 i direktiv (EU) 2024/1760 måste medlemsstaterna fastställa sanktioner som är effektiva, proportionella och avskräckande. Enligt artikel 27.2 i det direktivet måste medlemsstaterna vid beslut om huruvida sanktioner ska åläggas och, om så är fallet, vid fastställandet av typen av sanktion och lämplig nivå på denna, ta vederbörlig hänsyn till en rad faktorer som avgör överträdelsens art samt försvårande eller förmildrande omständigheter. Enligt artikel 27.4 i det direktivet måste medlemsstaterna basera eventuella böter på det berörda företags globala nettoomsättning. Med tanke på att medlemsstaterna redan måste ta hänsyn till en rad faktorer som fastställs i artikel 27.2 i det direktivet är det överflödigt att behöva basera böter på det berörda företags globala nettoomsättning. För att säkerställa lika villkor i hela unionen bör dock medlemsstaterna förbjudas att i sin nationella lagstiftning införa ett tak eller en övre gräns för eventuella böter som åläggs företag inom deras jurisdiktion som skulle hindra tillsynsmyndigheter från att ålägga sanktioner i enlighet med de faktorer som fastställs i artikel 27.2. I syfte att harmonisera efterlevnadskontrollen i hela unionen bör dessutom kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, utarbeta riktlinjer för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att fastställa nivån på sanktioner.
- (28) För att minska risken för möjliga rättstvister med koppling till det harmoniserade systemet för civilrättsligt ansvar i direktiv (EU) 2024/1760 bör det särskilda unionsomfattande systemet för civilrättsligt ansvar som för närvarande fastställs i artikel 29.1 i det direktivet avskaffas. I linje med både internationell rätt och unionsrätten bör medlemsstaterna samtidigt vara skyldiga att säkerställa att de som drabbas av negativa effekter har effektiv tillgång till rättslig prövning och garanteras rätten till ett effektivt rättsmedel, i enlighet med artikel 2.3 i den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, artikel 8 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, artikel 9.3 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor (Århuskonventionen) och artikel 47 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna. Medlemsstaterna bör därför säkerställa att de som drabbats kan få full ersättning, som ges i enlighet med principerna om likvärdighet och effektivitet, om ett företag hålls ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet i direktiv (EU) 2024/1760 och denna underlåtenhet orsakade skada, och samtidigt balansera detta med skyddsåtgärder som förhindrar överkompensation. Mot bakgrund av de olika regler och traditioner som finns på nationell nivå när det gäller gruppatalan bör det särskilda krav i det avseendet som anges i direktiv (EU) 2024/1760 strykas. En sådan strykning påverkar inte eventuella bestämmelser i tillämplig nationell rätt som tillåter att en fackförening, en icke-statlig människorätts- eller miljöorganisation, en annan icke-statlig organisation eller en nationell människorättsinstitution väcker talan för att hävda rättigheterna för den person som påstår sig ha lidit skada eller stöder talan som väckts av en sådan person.

Dessutom bör kravet på att medlemsstaterna ska säkerställa att reglerna om civilrättsligt ansvar är internationellt tvingande, i fall där den lag som är tillämplig på sådana anspråk inte är nationell rätt i en medlemsstat, stryks av samma skäl. Strykningen begränsar inte medlemsstaternas möjlighet att föreskriva att de bestämmelser i nationell rätt som införlivar artikel 29 i direktiv (EU) 2024/1760 är internationellt tvingande i enlighet med artikel 16 i förordning (EG) nr 864/2007 i fall där den lag som är tillämplig på sådana anspråk inte är nationell rätt i en medlemsstat.

- (29) Enligt artikel 36.1 i direktiv (EU) 2024/1760 ska kommissionen senast den 26 juli 2026 lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om nödvändigheten i att fastställa ytterligare krav på tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet som är anpassade till reglerade finansiella företag med avseende på tillhandahållandet av finansiella tjänster och investeringsverksamhet, samt alternativ till sådana krav på tillbörlig aktsamhet och deras effekter. Översynsklausulen bör strykas eftersom den inte lämnar något tidsmässigt utrymme för att ta hänsyn till erfarenheterna av det nyligen inrättade, allmänna regelverket för tillbörlig aktsamhet.
- (30) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (31) Direktiv 2006/43/EG, direktiv 2013/34/EU, direktiv (EU) 2022/2464 och direktiv (EU) 2024/1760 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/43/EG

Direktiv 2006/43/EG ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 26a.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att komplettera detta direktiv i syfte att tillhandahålla kvalitetsgranskningsstandarder för begränsad säkerhet som fastställer de åtgärder som revisorn eller revisorerna och revisionsföretaget eller revisionsföretagen ska vidta för att dra slutsatser om kvalitetsgranskningen av hållbarhetsrapportering, inbegripet uppdragsplanering, risköversvägande och riskrespons, och vilken typ av slutsatser som ska ingå i kvalitetsgranskningsrapporten om hållbarhetsrapportering, eller, när så är lämpligt, i revisionsberättelsen.

Kommissionen får anta de kvalitetsgranskningsstandarder som avses i första stycket endast om de

- a) har utvecklats genom ett korrekt vederbörligt förfarande, med offentlig tillsyn och transparens,
- b) bidrar med en hög grad av trovärdighet och kvalitet till den årliga hållbarhetsrapporteringen eller hållbarhetsrapporteringen för koncernen, och
- c) bidrar till unionens allmänna bästa.”

- (2) I artikel 48a.2 ska andra stycket ersättas med följande:
- ”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 26a.3 ska ges till kommissionen tills vidare.”

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 3 ska inledningsfrasen ersättas med följande:
- ”De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 19b, 29a, 29aa, 29d, 30 och 33, artikel 34.1 andra stycket aa, artikel 34.2 och 34.3 samt artikel 51 i detta direktiv ska också tillämpas på medlemsstaternas lagar och andra författningar för följande företag, oavsett deras juridiska form, förutsatt att de företagen är stora företag som på balansdagen i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret.”
- (b) Punkt 4 ska ersättas med följande:
- ”4. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 19a, 29a och 29d ska inte tillämpas på Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), som inrättats genom EFSF-ramavtalet, eller på finansiella produkter som förtecknas i artikel 2.12 b och f i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088*.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).”

- (2) Artikel 19a ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:
- ”Stora företag som på balansdagen i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret ska i förvaltningsberättelsen inkludera information som behövs för att förstå företagets inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar företagets utveckling, resultat och ställning.”
- (b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:
- i) Första stycket ska ersättas med följande:
- ”I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 innehålla uppgifter om företagets egna verksamheter och om dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag, för rapportering av hållbarhetsinformation enligt kraven i detta direktiv, inte begär information från företag i värdekedjan som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, som

går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som avses i artikel 29ca, med undantag för ytterligare hållbarhetsinformation som vanligtvis delas mellan företag i den berörda sektorn. Företag ska anses ha uppfyllt sin skyldighet att rapportera värdekedjeinformation enligt denna punkt om de rapporterar nödvändig information om värdekedjan, men inte eventuell information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som avses i artikel 29ca som de kan ha mottagit från företag i värdekedjan som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, med undantag för ytterligare hållbarhetsinformation som vanligtvis delas mellan företag i den berörda sektorn.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Första stycket påverkar inte tillämpningen av unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.”

(c) Punkterna 6 och 7 ska utgå.

(3) Följande artikel ska införas som artikel 19b:

”Artikel 19b

Frivillig taxonomirapportering för vissa företag

1. Medlemsstaterna ska, genom undantag från artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, säkerställa att företag som avses i artikel 19a.1 i detta direktiv och som på balansdagen inte har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR under räkenskapsåret tillämpar punkterna 2, 3 och 4 i detta direktiv.

2. Ett företag enligt punkt 1 som hävdar att dess verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i förordning (EU) 2020/852 eller med ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa krav i den bestämmelsen, ska i sin förvaltningsberättelse inkludera information om hur och i vilken utsträckning dess verksamheter är förknippade med dessa ekonomiska verksamheter.

3. Ett icke-finansiellt företag som hävdar att dess verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i förordning (EU) 2020/852 ska särskilt lämna upplysningar om följande indikatorer:

- a) Den andel av dess omsättning som härrör från produkter eller tjänster som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i den förordningen.
- b) Den andel av dess kapitalutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i den förordningen.

Ett icke-finansiellt företag som lämnar upplysningar om de indikatorer som avses i första stycket får lämna upplysningar om den andel av dess driftsutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i förordning (EU) 2020/852.

4. Ett icke-finansiellt företag som hävdar att dess verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa krav i artikel 3 förordning (EU) 2020/852 ska särskilt offentliggöra följande indikatorer:

- a) Den andel av dess omsättning som härrör från produkter eller tjänster som är förknippade med ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa krav i artikel 3 i den förordningen.
- b) Den andel av dess kapitalutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa krav i artikel 3 i den förordningen.

Ett icke-finansiellt företag som lämnar upplysningar om de indikatorer som avses i första stycket får lämna upplysningar om den andel av dess driftsutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa krav i artikel 3 i förordning (EU) 2020/852.

5. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 49 i detta direktiv för att komplettera punkterna 1, 2, 3 och 4 i den här artikeln i syfte att specificera innehållet i och presentationen av den information som ska lämnas enligt de punkterna, inbegripet innehållet i informationen om ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa av de kriterier som anges i artikel 3 i förordning (EU) 2020/852, och den metod som ska användas för att uppfylla dem, med beaktande av särdragen hos både finansiella och icke-finansiella företag och de tekniska granskningskriterier som fastställs i enlighet med den förordningen.”

(4) Artikel 29a ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Moderföretag i en stor koncern som på balansdagen i genomsnitt har haft över 1 000 anställda på koncernnivå under räkenskapsåret ska i förvaltningsberättelsen för koncernen inkludera information som behövs för att förstå koncernens inverkan på hållbarhetsfrågor och information som behövs för att förstå hur hållbarhetsfrågor påverkar koncernens utveckling, resultat och ställning.”

(b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”I tillämpliga fall ska den information som avses i punkterna 1 och 2 innehålla uppgifter om koncernens egna verksamheter och om dess värdekedja, inbegripet dess produkter och tjänster, affärsförbindelser och leveranskedja. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag, för rapportering av hållbarhetsinformation enligt kraven i detta direktiv, inte begär information från företag i värdekedjan som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, som går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som avses i artikel 29ca, med undantag för ytterligare hållbarhetsinformation som vanligtvis delas mellan företag i den berörda sektorn. Företag ska anses ha uppfyllt sin skyldighet att rapportera värdekedjeinformation enligt denna punkt om de rapporterar nödvändig information om värdekedjan, men inte eventuell information som går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som avses i artikel 29ca som de kan ha mottagit från företag i värdekedjan som på balansdagen i genomsnitt inte

har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, med undantag för ytterligare hållbarhetsinformation som vanligtvis delas mellan företag i den berörda sektorn,”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Första stycket påverkar inte tillämpningen av unionens krav på företag att genomföra ett förfarande för tillbörlig aktsamhet.”

(5) Följande artikel ska införas som artikel 29aa:

”Artikel 29aa

Frivillig taxonomirapportering för vissa moderföretag

1. Medlemsstaterna ska, genom undantag från artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, säkerställa att moderföretag som avses i artikel 29a.1 i detta direktiv och som på balansdagen inte har haft en nettoomsättning på över 450 000 000 EUR på koncernnivå under räkenskapsåret tillämpar punkterna 2, 3 och 4 i detta direktiv.

2. Ett moderföretag enligt punkt 1 som hävdar att dess verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i förordning (EU) 2020/852 eller med ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa krav i den bestämmelsen, ska i sin förvaltningsberättelse inkludera information om hur och i vilken utsträckning dess verksamheter är förknippade med dessa ekonomiska verksamheter.

3. Ett icke-finansiellt moderföretag som hävdar att dess verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i förordning (EU) 2020/852 ska särskilt offentliggöra följande indikatorer:

- a) Den andel av dess omsättning som härrör från produkter eller tjänster som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i den förordningen.
- b) Den andel av dess kapitalutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i den förordningen.

Ett icke-finansiellt moderföretag som lämnar upplysningar om de indikatorer som avses i första stycket får lämna upplysningar om den andel av dess driftsutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i den förordningen.

4. Ett icke-finansiellt moderföretag som hävdar att dess verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa krav i artikel 3 förordning (EU) 2020/852 ska särskilt offentliggöra följande indikatorer:

- a) Den andel av dess omsättning som härrör från produkter eller tjänster som är förknippade med ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa krav i artikel 3 i den förordningen.
- b) Den andel av dess kapitalutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa krav i artikel 3 i den förordningen.

Ett icke-finansiellt moderföretag som lämnar upplysningar om de indikatorer som avses i första stycket får lämna upplysningar om den andel av dess driftsutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa krav i artikel 3 i den förordningen.

5. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 49 i detta direktiv för att komplettera punkterna 1, 2, 3 och 4 i den här artikeln i syfte att specificera innehållet i och presentationen av den information som ska lämnas enligt de punkterna, inbegripet innehållet i informationen om ekonomiska verksamheter som endast uppfyller vissa av de kriterier som anges i artikel 3 i förordning (EU) 2020/852, och den metod som ska användas för att uppfylla dem, med beaktande av särdragen hos både finansiella och icke-finansiella företag och de tekniska granskningskriterier som fastställs i enlighet med den förordningen.”

(6) Artikel 29b ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska tredje och fjärde styckena utgå.

(b) I punkt 4 ska första stycket sista meningen ersättas med följande:

”Standarderna för hållbarhetsrapportering ska inte specificera upplysningar som skulle kräva att företag erhåller information från företag i sin värdekedja som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, som går utöver den information som lämnas enligt de frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29ca.”

(7) Artikel 29c ska utgå.

(8) Följande artikel ska införas som artikel 29ca:

”Artikel 29ca

Frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering

1. För att underlätta frivillig rapportering av hållbarhetsinformation av andra företag än de som avses i artiklarna 19a.1 och 29a.1 ska kommissionen senast [4 månader efter detta direktivs ikraftträdande] anta en delegerad akt i enlighet med artikel 49 som kompletterar detta direktiv genom att fastställa frivilliga standarder för hållbarhetsrapportering av sådana företag.

2. De standarder för hållbarhetsrapportering som avses i punkt 1 ska stå i proportion till och vara relevanta för kapaciteten och egenskaperna hos de företag för vilka de är utformade och för verksamhetens omfattning och komplexitet. De ska också, i möjligaste mån, ange vilken struktur som ska användas för att lägga fram hållbarhetsinformationen.”

(9) Artikel 29d ska ersättas med följande:

”Artikel 29d

Enhetligt elektroniskt rapporteringsformat

1. De företag som omfattas av kraven i artikel 19a i detta direktiv ska utarbeta sin förvaltningsberättelse i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815* och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i

förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som ska specificeras i den delegerade förordningen. Fram till dess att sådana regler om märkning har antagits genom den delegerade förordningen ska företagen inte vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.

2. De moderföretag som omfattas av kraven i artikel 29a ska utarbeta sin förvaltningsberättelse för koncernen i det elektroniska rapporteringsformat som specificeras i artikel 3 i delegerad förordning (EU) 2019/815 och märka sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med det elektroniska rapporteringsformat som ska specificeras i den delegerade förordningen.” Fram till dess att sådana regler om märkning har antagits genom den delegerade förordningen ska moderföretagen inte vara skyldiga att märka sin hållbarhetsrapportering.

* Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 av den 17 december 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG vad gäller tekniska tillsynsstandarder för specificering av ett enhetligt elektroniskt rapporteringsformat (EUT L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).”

(10) Artikel 33.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt, har kollektivt ansvar för att säkerställa att följande dokument upprättas och offentliggörs i enlighet med kraven i detta direktiv och, i tillämpliga fall, med de internationella redovisningsstandarder som antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002, delegerad förordning (EU) 2019/815, de standarder för hållbarhetsrapportering som avses i artikel 29b i detta direktiv och skyldigheterna i artikel 29d i detta direktiv:

- a) Årsredovisningen, årsbokslutet, förvaltningsberättelsen och företagsstyrningsrapporten, när de lämnas separat.
- b) Koncernredovisningen, förvaltningsberättelsen för koncernen och företagsstyrningsrapporten för koncernen, när de lämnas separat.

Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna säkerställa att ledamöterna i ett företags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan, inom ramen för de befogenheter som de tilldelats genom nationell rätt, inte har kollektivt ansvar för att säkerställa att förvaltningsberättelsen, eller förvaltningsberättelsen för koncernen, i tillämpliga fall, utarbetas i enlighet med artikel 29d.”

(11) Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 andra stycket ska led aa ersättas med följande:

”aa) i tillämpliga fall, avge ett uttalande grundat på ett bestyrkandeuppdrag med begränsad säkerhet vad gäller hållbarhetsrapporteringens uppfyllande av kraven i detta direktiv, inbegripet huruvida hållbarhetsrapporteringen överensstämmer med de standarder för hållbarhetsrapportering som antagits enligt artikel 29b, den process som företaget genomför för att identifiera den information som rapporteras enligt dessa standarder för hållbarhetsrapportering och efterlevnaden av kravet på att märka hållbarhetsrapportering i enlighet med artikel 29d,

och vad gäller uppfyllandet av rapporteringskraven i artikel 8 i förordning (EU) 2020/852,”

- (b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. Medlemsstaterna ska säkerställa att det uttalande som avses i punkt 1 andra stycket led aa utarbetas med full respekt för företagens skyldighet att inte begära information från företag i värdekedjan som på balansdagen i genomsnitt inte har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret, som går utöver den information som anges i de frivilliga standarder som avses i artikel 29ca, med undantag för ytterligare hållbarhetsinformation som vanligtvis delas mellan företag i den berörda sektorn.”

- (12) Artikel 40a.1 ska ändras på följande sätt:

- (a) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Första stycket ska endast tillämpas på stora dotterföretag enligt definitionen i artikel 3.4 i detta direktiv.”

- (b) Fjärde och femte styckena ska ersättas med följande:

”Den regel som avses i tredje stycket ska endast tillämpas på en filial om tredjelandsföretaget inte har något dotterföretag som avses i första stycket och om filialen genererat en nettoomsättning som överskrider tröskelvärdet i artikel 3.4 b i detta direktiv under det föregående räkenskapsåret.

Första och tredje styckena ska endast tillämpas på de dotterföretag eller filialer som avses i de styckena om tredjelandsföretaget, på koncernnivå eller, om detta inte är tillämpligt, på individuell nivå, genererat en nettoomsättning i unionen på mer än 450 000 000 EUR för vart och ett av de två senaste på varandra följande räkenskapsåren.”

- (13) Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

- (a) Följande punkter ska införas som punkterna 3c–3e:

”3c. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 19b.5, 29aa.5 och 29ca ges till kommissionen tills vidare från och med *[dagen för detta direktivs ikraftträdande]*.

3d. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 19b.5, 29aa.5 och 29ca får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

3e. Före antagandet och under utarbetandet av delegerade akter i enlighet med artiklarna 19b.5 och 29aa.5 ska kommissionen samla in all nödvändig sakkunskap bland annat genom samråd med experterna i medlemsstaternas expertgrupp för hållbar finansiering som avses i artikel 24 i förordning (EU) 2020/852.”

- (b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.2, 3.13, 19b, 29aa, 29b, 29ca, 40b eller 46.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller

rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

Artikel 3

Ändringar av direktiv (EU) 2022/2464

I direktiv (EU) 2022/2464 ska artikel 5.2 ändras på följande sätt:

- (1) Första stycket ska ändras på följande sätt:
 - (a) Led a ska utgå.
 - (b) Led b ska ändras på följande sätt:
 - i) Led i ska ersättas med följande:

”i) för stora företag som på balansdagen i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,”
 - ii) Led ii ska ersättas med följande:

”ii) för moderföretag i en stor koncern som på balansdagen i genomsnitt har haft över 1 000 anställda på koncernnivå under räkenskapsåret.”
 - (c) Led c ska utgå.
- (2) Tredje stycket ska ändras på följande sätt:
 - (a) Led a ska utgå.
 - (b) Led b ska ändras på följande sätt:
 - i) Led i ska ersättas med följande:

”i) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är stora företag enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2013/34/EU och som på balansdagen i genomsnitt har haft över 1 000 anställda under räkenskapsåret,”
 - ii) Led ii ska ersättas med följande:

”ii) för emittenter enligt definitionen i artikel 2.1 d i direktiv 2004/109/EG som är moderföretag i en stor koncern och som på balansdagen i genomsnitt har haft över 1 000 anställda på koncernnivå under räkenskapsåret.”
 - (c) Led c ska utgå.

Artikel 4

Ändringar av direktiv (EU) 2024/1760

Direktiv (EU) 2024/1760 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 1.1 ska led c ersättas med följande:

- ”c) företagens skyldighet att anta en omställningsplan för begränsning av klimatförändringar, inklusive genomförandeåtgärder, som syftar till att genom bästa förmåga säkerställa att företagets företagsmodell och företagsstrategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsningen av den globala uppvärmningen till 1,5 °C, i linje med Parisavtalet.”
- (2) I artikel 3.1 ska led n ska ersättas med följande:
- ”n) *berörda parter*: företagets anställda, anställda i dess dotterföretag och affärspartner och deras fackföreningar och arbetstagarrepresentanter, samt enskilda personer eller samhällen vars rättigheter eller intressen påverkas eller skulle kunna påverkas direkt av företagets, dess dotterbolags och dess affärspartners produkter, tjänster och verksamhet, och legitima företrädare för dessa personer eller samhällen.”
- (3) Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Harmoniseringsnivå

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 och 1.3 får medlemsstaterna inte i sin nationella rätt införa bestämmelser inom det område som omfattas av detta direktiv som fastställer skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö som avviker från dem som fastställs i artiklarna 6, 8, 10.1–10.5, 11.1–11.6 och 14.
 2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska detta direktiv inte hindra medlemsstaterna från att i sin nationella rätt införa strängare bestämmelser som avviker från dem som fastställs i andra bestämmelser än artiklarna 6, 8, 10.1–10.5, 11.1–11.6 och 14, eller bestämmelser som är mer specifika i fråga om mål eller tillämpningsområde, inbegripet genom att reglera särskilda produkter, tjänster eller situationer, i syfte att uppnå en annan skyddsnivå för mänskliga, sysselsättningsmässiga och sociala rättigheter, miljön eller klimatet.”
- (4) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:
- (a) I punkt 2 ska led b ersättas med följande:
- ”b) på grundval av resultaten av den kartläggning som avses i led a göra en ingående bedömning av sin egen, sina dotterföretags och, när det gäller de egna verksamhetskedjorna, sina direkta affärspartners verksamhet, på de områden där negativa effekter identifierats såsom mest sannolika för uppkomst och allvarligast.”
- (b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:
- ”2a. Om ett företag har trovärdig information som tyder på att negativa effekter har uppstått eller kan uppstå inom en indirekt affärspartners verksamhet ska det göra en ingående bedömning. Företaget ska alltid göra en sådan bedömning om det faktum att förbindelsen med affärspartnern är indirekt i stället för direkt beror på ett artificiellt arrangemang som inte återspeglar den ekonomiska verkligheten utan tyder på ett försök att kringgå punkt 2 b. Om bedömningen bekräftar att den negativa effekten existerar eller är sannolik anses den vara identifierad.

Första stycket påverkar inte hur företaget, när det väljer en direkt affärspartner, beaktar tillgänglig information om indirekta affärspartner och huruvida dessa affärspartner kan följa de regler och principer som fastställs i företagets uppförandekod.

Trots vad som sägs i första stycket ska ett företag, oavsett om det finns trovärdig information om indirekta affärspartner eller ej, begära garantier i avtalet med en direkt affärspartner om att denne kommer att säkerställa att företagets uppförandekod efterlevs genom att fastställa motsvarande garantier i avtal med sina affärspartner. Artikel 10.2 b och e ska tillämpas på motsvarande sätt.”

- (c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om den information som krävs för den ingående bedömning som föreskrivs i punkt 2 b och i punkt 2a kan erhållas från olika affärspartner ska företaget prioritera att, om detta är rimligt, begära sådan information direkt från de affärspartner eller partner där de negativa effekterna mest sannolikt kan uppstå.”

- (d) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Medlemsstaterna ska säkerställa att företagen, för den kartläggning som föreskrivs i punkt 2 a, inte begär information från direkta affärspartner med färre än 500 anställda som går utöver informationen enligt de frivilliga standarder som avses i artikel 29a i direktiv 2013/34/EU.

Genom undantag från första stycket får företaget, om det krävs ytterligare information för den kartläggning som föreskrivs i punkt 2 a mot bakgrund av indikationer på sannolika negativa effekter eller på grund av att standarderna inte omfattar relevanta effekter, och om denna ytterligare information inte rimligen kan erhållas på annat sätt, begära informationen från den affärspartnern.”

- (5) Artikel 10.6 ska ersättas med följande:

”6. Vad gäller de potentiella negativa effekter som avses i punkt 1 och som inte kunnat förebyggas eller i tillräcklig utsträckning begränsas genom åtgärderna i punkterna 2, 4 och 5, ska företaget som en sista utväg

- a) avstå från att ingå nya eller utvidga befintliga förbindelser med en affärspartner i samband med vilken eller i vars verksamhetskedja effekterna har uppstått,
- b) om den lagstiftning som reglerar förbindelserna med affärspartnern så medger, utan onödigt dröjsmål anta och genomföra en förstärkt plan med förebyggande åtgärder för den specifika negativa effekten, förutsatt att det finns rimliga förväntningar på att dessa ansträngningar kommer att ge resultat, och
- c) använda eller öka sin hävstångseffekt genom att avbryta affärsförbindelsen med avseende på verksamheten i fråga.

Så länge det finns rimliga förväntningar på att den förstärkta planen med förebyggande åtgärder kommer att ge resultat, ska det faktum att företaget fortsätter att samarbeta med affärspartnern i sig inte medföra ansvar för företaget.

Innan företaget avbryter en affärsförbindelse ska det bedöma om det rimligtvis är möjligt att de negativa effekterna av detta blir betydligt större än den negativa effekt som inte kunnat förebyggas eller i tillräcklig utsträckning begränsas. Om så är fallet

ska företaget inte vara skyldigt att avbryta affärsförbindelsen och ska kunna rapportera till den behöriga tillsynsmyndigheten om de vederbörligen motiverade skälen till ett sådant beslut.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns en möjlighet att avbryta affärsförbindelsen i avtal som regleras av deras lagstiftning i enlighet med första stycket, med undantag för avtal där parterna enligt lag är skyldiga att ingå dem.

Om företaget avbryter affärsförbindelsen ska det vidta åtgärder för att förhindra, begränsa eller stoppa effekterna av avbrottet, underrätta den berörda affärspartnern i rimlig tid och följa upp beslutet.

Om företaget beslutar att inte avbryta affärsförbindelsen enligt denna artikel ska det övervaka de potentiella negativa effekterna och regelbundet utvärdera sitt beslut och huruvida ytterligare lämpliga åtgärder är tillgängliga.”

(6) Artikel 11.7 ska ersättas med följande:

”7. Vad gäller de faktiska negativa effekter som avses i punkt 1 som inte kunnat förebyggas eller i tillräcklig utsträckning begränsas genom åtgärderna i punkterna 3, 5 och 6, ska företaget som en sista utväg

- a) avstå från att ingå nya eller utvidga befintliga förbindelser med en affärspartner i samband med vilken eller i vars verksamhetskedja effekterna har uppstått,
- b) om den lagstiftning som reglerar förbindelserna med affärspartnern så medger, utan onödigt dröjsmål anta och genomföra en förstärkt plan med förebyggande åtgärder för den specifika negativa effekten, förutsatt att det finns rimliga förväntningar på att dessa ansträngningar kommer att ge resultat, och
- c) använda eller öka sin hävstångseffekt genom att avbryta affärsförbindelsen med avseende på verksamheten i fråga.

Så länge det finns rimliga förväntningar på att den förstärkta planen med förebyggande åtgärder kommer att ge resultat, ska det faktum att företaget fortsätter att samarbeta med affärspartnern i sig inte medföra ansvar för företaget.

Innan företaget avbryter en affärsförbindelse ska det bedöma om det rimligtvis är möjligt att de negativa effekterna av detta blir betydligt större än den negativa effekt som inte kunnat förebyggas eller i tillräcklig utsträckning begränsas. Om så är fallet ska företaget inte vara skyldigt att avbryta affärsförbindelsen och ska kunna rapportera till den behöriga tillsynsmyndigheten om de vederbörligen motiverade skälen till ett sådant beslut.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns en möjlighet att avbryta affärsförbindelsen i avtal som regleras av deras lagstiftning i enlighet med första stycket, med undantag för avtal där parterna enligt lag är skyldiga att ingå dem.

Om företaget avbryter affärsförbindelsen ska det vidta åtgärder för att förhindra, begränsa eller stoppa effekterna av avbrottet, underrätta den berörda affärspartnern i rimlig tid och följa upp beslutet.

Om företaget beslutar att inte avbryta affärsförbindelsen enligt denna artikel ska det övervaka de potentiella negativa effekterna och regelbundet utvärdera sitt beslut och huruvida ytterligare lämpliga åtgärder är tillgängliga.”

(7) Artikel 13.3 ska ändras på följande sätt:

- (a) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Samrådet med relevanta berörda parter ska ske i följande etapper av förfarandet för tillbörlig aktsamhet.”

- (b) Leden c och e ska utgå.
- (8) I artikel 15 ska andra meningen ersättas med följande:
- ”Sådana utvärderingar ska, i förekommande fall, baseras på kvalitativa och kvantitativa indikatorer och utföras utan onödigt dröjsmål efter en betydande förändring, men minst vart femte år och närhelst det finns rimliga skäl att anta att åtgärderna inte längre är tillräckliga eller ändamålsenliga eller att det kan uppstå nya risker för uppkomst av dessa negativa effekter.
- (9) Artikel 19.3 ska ersättas med följande:
- ”3. De riktlinjer som avses i punkt 2 a ska göras tillgängliga senast den 26 juli 2026, de som avses i punkt 2 d och e senast den 26 januari 2027 och de som avses i punkt 2 b, f och g senast den 26 juli 2027.”
- (10) I artikel 22.1 ska första stycket ersättas med följande:
- ”Medlemsstaterna ska säkerställa att de företag som avses i artikel 2.1 a, b och c och artikel 2.2 a, b och c antar en omställningsplan för begränsning av klimatförändringar, inklusive genomförandeåtgärder, som syftar till att genom bästa förmåga säkerställa att företagets affärsmodell och affärsstrategi är förenliga med omställningen till en hållbar ekonomi och med begränsning av den globala uppvärmningen till 1,5 °C, i linje med Parisavtalet och målet att nå klimatneutralitet i enlighet med förordning (EU) 2021/1119, inbegripet dess delmål och klimatneutralitetsmål för 2050, samt i förekommande fall företagets exponering mot kol-, olje- och gasrelaterad verksamhet.”
- (11) Artikel 27.4 ska ersättas med följande:
- ”4. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna utfärda riktlinjer för att hjälpa tillsynsmyndigheterna att fastställa nivån på sanktioner i enlighet med denna artikel. Medlemsstaterna får inte i sin nationella lagstiftning som införlivar detta direktiv fastställa en övre gräns för böter som skulle hindra tillsynsmyndigheterna från att ålägga sanktioner i enlighet med de principer och faktorer som anges i punkterna 1 och 2.”
- (12) Artikel 29 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 1 ska utgå.
- (b) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. Om ett företag hålls ansvarigt enligt nationell rätt för skada som åsamkats en fysisk eller juridisk person på grund av underlåtenhet att uppfylla kraven på tillbörlig aktsamhet enligt detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att dessa personer har rätt till full ersättning. Full ersättning får inte medföra överkompensation, oavsett om det sker genom straffskadestånd, flerfaldiga skadestånd eller andra typer av skadestånd.”
- (c) Led 3 d ska utgå.
- (d) Punkt 4 ska ersättas med följande:
- ”4. Företag som har deltagit i branschinitiativ eller flerpartsinitiativ eller använt oberoende tredjepartskontroller eller avtalsklausuler för att stödja

genomförandet av sina skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet kan trots detta hållas ansvariga i enlighet med nationell rätt.”

(e) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

Ett företags civilrättsliga ansvar för skador enligt denna artikel ska inte påverka det civilrättsliga ansvaret för dess dotterföretag eller för någon direkt eller indirekt affärspartner i företagets verksamhetskedja.”

(f) Punkt 7 ska utgå.

(13) Artikel 36.1 ska utgå.

Artikel 5

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [12 månader efter ikraftträdandet] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGS- OCH DIGITALISERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1.	BAKGRUND TILL FÖRSLAGET	1
•	Motiv och syfte med förslaget.....	1
•	Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området.....	7
•	Förenlighet med unionens politik inom andra områden	8
2.	RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN.....	9
•	Rättslig grund.....	9
•	Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)	9
•	Proportionalitetsprincipen.....	9
•	Val av instrument	10
3.	RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR	10
•	Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning.....	10
•	Samråd med berörda parter	10
•	Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden	12
•	Konsekvensbedömning	13
•	Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling	13
•	Grundläggande rättigheter.....	13
4.	BUDGETKONSEKVENSER.....	14
5.	ÖVRIGA INSLAG	14
•	Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering	14
•	Förklarande dokument (för direktiv).....	14
•	Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget.....	14
1.	GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET	3
1.1	Förslagets eller initiativets titel	3
1.2.	Berörda politikområden	3
1.3.	Mål	3
1.3.1	Allmänt/allmänna mål.....	3
1.3.2	Specifikt/specifika mål.....	3
1.3.3	Verkan eller resultat som förväntas.....	4
1.3.4	Prestationsindikatorer.....	4
1.4.	Förslaget eller initiativet avser	5
1.5	Grunder för förslaget eller initiativet	5

1.5.1	Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet	5
1.5.2	Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, till exempel samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.	6
1.5.3	Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder	6
1.5.4	Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument	6
1.5.5	Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning	6
3.	FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER.....	7
3.1	Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten	7
4.	DIGITALA INSLAG	7
4.1	Krav med digital relevans	7
4.2.	Data	8
4.3	Digitala lösningar	8
4.4	<i>Interoperabilitetsbedömning</i>	8
4.5	Åtgärder till stöd för digitalt genomförande	8

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760 vad gäller vissa krav avseende hållbarhetsrapportering och tillbörlig aktsamhet för företag.

1.2. Berörda politikområden

Kapitalmarknadsunionen, spar- och investeringsunionen, den europeiska gröna given, strategin för hållbar finansiering, bolagsrätt och företagsstyrning

1.3. Mål

1.3.1 Allmänt/allmänna mål

Huvudsyftet med detta lagstiftningsförslag är att förenkla och reducera vissa inslag i direktiv 2006/43/EG, direktiv 2013/34/EU, direktiv (EU) 2022/2464 och direktiv (EU) 2024/1760 för att minska bördan i samband med krav på rapportering och tillbörlig aktsamhet för de företag som är underställda kraven.

Genom att minska den administrativa börda som är förbunden med rapporteringskraven och efterlevnadskostnaderna i samband med kraven på tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet, som är en följd av ovannämnda lagstiftning, ska förslaget göra ramen mer proportionell och stärka de europeiska företagens konkurrenskraft, utan att detta inverkar på målen med den europeiska gröna given.

1.3.2 Specifikt/specifika mål

De specifika målen för de föreslagna ändringarna av direktiv 2013/34/EU är att uppnå följande resultat:

- Minska antalet företag som är underställda kraven på hållbarhetsrapportering så att endast stora företag med mer än 1 000 anställda omfattas.
- Minska nedsippringseffekterna för små och medelstora företag och även mindre storföretag genom att införa en frivillig standard för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag som ”tak” för värdekedjan, för alla företag som inte omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering.
- Införa en proportionell frivillig rapporteringsstandard för företag som inte omfattas av krav på hållbarhetsrapportering.
- Avskaffa kommissionens befogenhet att anta sektorsspecifika standarder för hållbarhetsrapportering.

De specifika målen för de föreslagna ändringarna av direktiv 2006/43/EG är att uppnå följande resultat:

- Avskaffa kommissionens skyldighet att anta standarder för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapportering senast i oktober 2026. Kommissionen kommer i stället att utfärda riktlinjer för kvalitetsgranskning på olika områden senast under 2026.

De specifika målen för de föreslagna ändringarna av direktiv (EU) 2022/2464 är att uppnå följande:

- Ta hänsyn till minskningen av antalet företag som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering enligt artiklarna 19a och 29a i redovisningsdirektivet i den relevanta bestämmelse som anger tillämpningsdatumerna för reglerna om hållbarhetsrapportering.

De specifika målen för de föreslagna ändringarna av direktiv (EU) 2024/1760 är att uppnå följande:

- Förenkla vissa krav på tillbörlig aktsamhet för att undvika onödig komplexitet och onödiga kostnader för de stora företag som omfattas.
- Ytterligare minska nedsipprings effekterna för små och medelstora företag och små midcap-företag i värdekedjorna för stora företag som omfattas av kraven genom att begränsa hur mycket information som kan begäras.

1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

De föreslagna ändringarna förväntas innebära en förenkling av kraven på hållbarhetsrapportering och därmed minska den administrativa bördan för företagen i detta sammanhang, men inte inverka på målen med den europeiska gröna given och handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt. De föreslagna ändringarna förväntas även leda till betydande kostnadsbesparingar för de företag som är underställda kraven på hållbarhetsrapportering. På samma sätt förväntas ändringarna av kraven på tillbörlig aktsamhet i fråga om mänskliga rättigheter och miljö förenkla därmed förbundna företagsprocesser och förfaranden jämfört med det gällande direktivet (som ännu inte har införlivats eller tillämpats).

1.3.4 Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

CSRD har hunnit tillämpas av en första grupp företag där de flesta offentliggör sina första hållbarhetsförklaringar under första halvåret 2025. Det har därför inte varit möjligt att göra någon efterhandsutvärdering eller kontroll av ändamålsenligheten hos någon av rättsakterna.

För att övervaka framstegen mot förslagets specifika mål kommer kommissionen att undersöka möjligheten att anordna olika typer av utbyten med berörda parter samt genomföra regelbundna enkäter bland användare av hållbarhetsinformation och företag som rapporterar sådan information, beroende på tillgången till ekonomiska resurser. Enligt artikel 6 i CSRD ska kommissionen senast i april 2029 lägga fram en rapport om genomförandet av direktivet.

I detta förslag åtar sig kommissionen också att se över den första uppsättningen ESRS. Enligt direktiv 2013/34/EU bör kommissionen se över dessa standarder för hållbarhetsrapportering, inbegripet standarderna för hållbarhetsrapportering för små och medelstora företag, vart tredje år för att ta hänsyn till relevant utveckling, inbegripet utvecklingen av internationella standarder.

En regelbunden utvärdering kommer enligt artikel 36 i CSDDD, i dess ändrade lydelse, även att göras av genomförandet av detta direktiv och dess ändamålsenlighet när det gäller att uppnå målen, i synnerhet hantera negativa effekter.

Flera indikatorer kommer att användas för att följa framstegen med dessa förslag: om de föreslagna åtgärderna är ändamålsenliga och vidtas vid rätt tidpunkt, om

processerna för insamling och behandling av uppgifter i enlighet med kraven på hållbarhetsrapportering är effektiva, samt om målet uppnås att begränsa den administrativa bördan och undvika onödiga eller dubbla rapporteringskrav.

I enlighet med artikel 36 i CSDDD kommer kommissionen senast den 26 juli 2030 att lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv och om hur effektivt direktivets mål har uppnåtts, särskilt när det gäller hanteringen av negativa effekter. Rapporten kommer bland annat att omfatta effekterna av detta direktiv på små och medelstora företag, direktivets räckvidd när det gäller vilka företag som omfattas, definitionen av begreppet ”verksamhetskedja”, bilagan (bland annat om den bör utvidgas till att omfatta ytterligare negativa effekter), reglerna för att bidra till kampen mot klimatförändringarna, effektiviteten när det gäller verkställighetsmekanismerna, sanktionerna och reglerna om civilrättsligt ansvar samt harmoniseringsgraden (bland annat samstämmighet och skillnader mellan de bestämmelser i nationell lagstiftning som införlivar detta direktiv).

1.4. Förslaget eller initiativet avser

- ☐ en ny åtgärd
- ☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³³
- ☐ en förlängning av en befintlig åtgärd
- ☒ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1 *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Kommissionen föreslår ett direktiv som ändrar ett antal bestämmelser i direktiven 2006/43/EG, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 och (EU) 2024/1760. När medlagstiftarna har nått en överenskommelse om förslagets innehåll kommer medlemsstaterna att ha en viss tid på sig att införliva direktivets ändringar i sin nationella lagstiftning.

I ett separat lagstiftningsförslag föreslår kommissionen att tillämpningen av kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU ska skjutas upp i två år för alla stora företag och börsnoterade små och medelstora företag – inklusive emittenter utanför EU av samma storlek – som för närvarande omfattas av reglerna för hållbarhetsrapportering från och med räkenskapsåret 2025. I samma förslag föreslår kommissionen också att tidsfristen för införlivande ska flyttas fram (till den 26 juli 2027) och att den första tillämpningsetappen ska flyttas fram (till den 26 juli 2028) vad gäller de regler om tillbörlig aktsamhet i fråga om hållbarhet som fastställs i direktiv 2024/1760.

Kommissionen föreslår även en översyn av kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/2772 (europeiska standarder för hållbarhetsrapportering, ESRS). Kommissionen kommer att anta den reviderade delegerade akten om ESRS i god tid för att göra det möjligt för företagen i den andra etappen, som skulle börja hållbarhetsrapportera 2028 för räkenskapsåret 2027, att tillämpa de reviderade redovisningsstandarderna.

³³

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

För att övervaka framstegen mot förslaget specifika mål kommer kommissionen att undersöka möjligheten att anordna olika typer av utbyten med berörda parter samt genomföra regelbundna enkäter bland användare av hållbarhetsinformation och företag som rapporterar sådan information, beroende på tillgången till ekonomiska resurser. Enligt artikel 6 i CSRD ska kommissionen senast i april 2029 lägga fram en rapport om genomförandet av direktivet. En regelbunden utvärdering kommer enligt artikel 36 i CSDDD, i dess ändrade lydelse, även att göras av genomförandet av detta direktiv och dess ändamålsenlighet när det gäller att uppnå målen, i synnerhet hantera negativa effekter. Detta förslag kräver inte någon genomförandeplan.

- 1.5.2 *Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, till exempel samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på EU-nivå" i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Redovisningsdirektivet, i dess ändrade lydelse enligt CSRD, reglerar redan offentliggörandet av hållbarhetsinformation i EU. Gemensamma regler för hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning av denna rapportering säkerställer lika villkor för företag som är etablerade i de olika medlemsstaterna. Betydande skillnader i kraven på hållbarhetsrapportering och kvalitetsgranskning mellan medlemsstaterna skulle vara försvårande och orsaka extra kostnader för företag som är verksamma över gränserna och därmed vara till skada för den inre marknaden. Medlemsstaterna kan inte på egen hand ändra befintlig EU-lagstiftning för att minska bördan för företagen.

I CSDDD fastställs redan ett harmoniserat regelverk gällande tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet, vilket även omfattar även vissa tredjelandsföretag som är verksamma på EU-marknaden och därmed säkerställer lika villkor på detta område.

- 1.5.3 *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Ej tillämpligt

- 1.5.4 *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Ej tillämpligt

- 1.5.5 *Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Ej tillämpligt

3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER

3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten

Ej tillämpligt

4. DIGITALA INSLAG

4.1 Krav med digital relevans

De rapporteringskrav som infördes genom direktiv 2013/34/EU innebär att företag är skyldiga att samla in och rapportera uppgifter om konsekvenser, risker och möjligheter som rör väsentliga hållbarhetsfrågor. Detta förutsätter betydande identifiering, insamling, behandling, kontroll och offentliggörande av data. Företagen använder ofta digitala datainsamlings- och datadelningsplattformar för att samla in relevanta uppgifter. För att lagra och behandla uppgifter som ska ligga till grund för hållbarhetsrapportering använder företag dessutom ofta digitala datahanteringsverktyg.

Användare av hållbarhetsinformation förväntar sig allt oftare att sådan information ska vara åtkomlig, jämförbar och maskinläsbar i digitala format. Medlemsstaterna måste kräva att företag som omfattas av kraven på hållbarhetsrapportering i direktiv 2013/34/EU kostnadsfritt gör sina förvaltningsberättelser tillgängliga för allmänheten på sina webbplatser. Digitaliseringen skapar möjligheter att utnyttja information på ett effektivare sätt och har potential för betydande kostnadsbesparingar för både användare och företag. Digitaliseringen möjliggör också centralisering på unionsnivå och medlemsstatsnivå av uppgifter i ett öppet och tillgängligt format som underlättar läsning och möjliggör jämförelse av uppgifter. Dessa krav kompletterar också inrättandet av en gemensam europeisk kontaktpunkt för offentlig företagsinformation.

Beträffande krav i direktivet som är av digital betydelse, se nedan.

Enligt direktiv 2013/34/EU ska företag som är underställda krav på hållbarhetsrapportering upprätta sin förvaltningsberättelse i det elektroniska rapporteringsformat som anges i artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/815 (den delegerade förordningen om Esef). Direktivet kräver också att dessa företag märker sin hållbarhetsrapportering, inbegripet de upplysningar som krävs enligt artikel 8 i förordning (EU) 2020/852, i enlighet med den digitala taxonomi som kommissionen ska anta genom en ändring av den delegerade förordningen om Esef.

En digital taxonomi för unionens hållbarhetsrapporteringsstandarder innebär att hållbarhetsrapporteringen kan taggas och blir maskinläsbar. Fram till dess att denna digitala taxonomi antas behöver företagen inte märka sina hållbarhetsförklaringar. Med tanke på att hållbarhetsförklaringen kommer att bli maskinläsbar först när den både ingår i ett XHTML-dokument och har märkts enligt en digital taxonomi, är företagen inte heller skyldiga att upprätta förvaltningsberättelsen i XHTML förrän den digitala taxonomin har antagits.

Berörda parter som påverkas av dessa krav är bland annat företag som är skyldiga att utarbeta och offentliggöra en hållbarhetsförklaring som har taggats digitalt och lämnats i XHTML-format, samt kvalitetsgranskningsleverantörer som måste kontrollera att hållbarhetsförklaringen uppfyller nödvändiga krav.

De befintliga reglerna om digital taggning och format som infördes genom CSRD, och som

kommer att förbättra den digitala rapporteringen och göra det möjligt att använda artificiell intelligens för att dra nytta av den information som företagen rapporterar, ändras inte genom detta förslag.

Vad gäller CSDDD skulle digitala verktyg och digital teknik, till exempel sådan som används för upptäckt, övervakning eller spårning av råvaror, varor och produkter genom hela värdekedjan, till exempel satelliter, drönare, radar eller plattformsbaserade lösningar, kunna stödja och minska kostnaderna för datainsamling för förvaltning av värdekedjan, inbegripet identifiering och bedömning av negativa effekter, förebyggande och begränsning samt övervakning av hur effektiva åtgärderna för tillbörlig aktsamhet är.

4.2. Data

Se avsnittet ovan.

4.3 Digitala lösningar

Se avsnittet ovan.

4.4 Interoperabilitetsbedömning

Ej tillämpligt

4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande

Kommissionen deltar i flera initiativ som ska göra det lättare att genomföra kraven med digital relevans i avsnitt 4.1.

Det behövs för det första en digital taxonomi för unionens hållbarhetsrapporteringsstandarder så att det blir möjligt att tagga den rapporterade informationen i enlighet med dessa standarder. Efter att ha inhämtat teknisk rådgivning från Esma kommer kommissionen att anta en digital taxonomi för taggning av hållbarhetsinformation genom en delegerad akt.

I samband med TSI-omgången 2025 (instrumentet för tekniskt stöd) planerar kommissionen lansera ett multinationellt flaggskeppsprojekt under temat ”bättre hållbarhetsrapportering för företag”. Detta initiativ ska förbättra medlemsstaternas förmåga att hjälpa företag, framför allt små och medelstora företag, att tillämpa rapporteringskraven enligt CSRD och EU-taxonomin. Stödet inom ramen för detta initiativ kommer att ta hänsyn till rapporteringskravens utveckling och vara relevant även för icke börsnoterade små och medelstora företag som inte är underställda kraven på obligatorisk rapportering, men likväl ställs inför ökande krav på hållbarhetsinformation från sina finansiella partner och partner i värdekedjan.

För det tredje har Efrag skapat ett forum för små och medelstora företag där berörda parter bland små och medelstora företag sammanförs för att diskutera genomförandet av kraven på hållbarhetsrapportering och hur digitala lösningar och verktyg kan användas för att underlätta denna rapportering för små och medelstora företag.

När det gäller CSDDD uppmuntras företagen, för att det ska bli lättare för dem att fullgöra sina skyldigheter i fråga om tillbörlig aktsamhet längs värdekedjan, att använda digitala verktyg och digital teknik och direktivet ålägger kommissionen att utfärda riktlinjer med användbar information och hänvisningar till lämpliga resurser. När företagen använder digitala verktyg och digital teknik bör de ta hänsyn till och på lämpligt sätt hantera eventuella risker i samband med detta, och införa mekanismer för att kontrollera att den

information som erhålls är lämplig.